

श्री सहगोर ममाम - १६
तथा नायाकाकानो संवाद.

अर्थात्

प्रेम पाठ.

लेखक અને પ્રકાશક

સૈયદ ખાવાસાહેબ અહમદઅલી (ખાકી).

મુ. પીરાણા.

સર્વ હક સ્વાધિન.

ઈ. સ. ૧૯૨૨
આવૃત્તી બીજી.

મંજૂર ૧૯૭૮
પ્રત ૫૦૦

ક્રીંમત રૂ. ૦-૮-૦

સુધારો વધારો.

પેહેલી આવૃત્તીમાં ઘણી ભૂલો અત ગુચ્છવણ જેવું
રહી ગએલું હોવાથી આ બીજી આવૃત્તીમાં સુધારો વધારો
કરી લેખ સ્પષ્ટ ને સરળ કર્યો છે. છતાં પણ પ્રિય વાચક
વગને પૂછવા જેવું કાંઈ જણાય તો ખુશીથી પુછી લેવું.

૧૦૧૬૮

લી. સુભેચ્છક

“આમી”.

વિદ્યા ૧૦૧૬૮ ગ્રંથાલય
- ૧૪૬૬૮
ગો કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

“શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસ” મ: ત્રીવેદી મથિરલાલ માણેકલાલે છાપી.

પાંચ રૂવા ગેટ-ચાર રસ્તા, —અમદાવાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૫૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ પ્રેમપીઠ

વિષય ૬-૧૪

પ્રસ્તાવના.

મારા પ્રિય સ્નેહી વાચક વિરાઓ : આ પુસ્તક છપાવવાનું જે સાહસ કર્યું છે, તે ધર્મની ઉન્નતિ ઇચ્છવા, અને પ્રિય ધર્મિભાઈઓથી પુરાતન વિષય ગુપ્ત હતો, તે પ્રગટ કરવા.

આ ગ્રંથમાં જેટલા પદો છે, તેટલા તમામ ગરબી, ગરબા, રાસ વિગે રંગોના છે. કેટલાક પદ તો મૈયરાલોકે ગરબામાં ખાસ ગાઈ શકે તેવા છે, જેથી લોકોને પ્રિય થાય તેમ છે. આત્મજ્ઞાનાં બોધનો ભંડાર છે. તેવા પદો પક્ષ ખરાખર ધરાવે છે. એથી વાચકોને પ્રિય લાગશે.

સુદ્ધ લખાણ નહિ હોય, કારણ મુને લખવાનો મહાવરો નથી છતાં લેખનું મુળરૂપ ને રહસ્ય સાચવવા મેં પ્રયત્ન કર્યો છે.

શ્રી ઇમામશાહ બાવાનાં ખાસ સેવકો જે સેવામાં હાજર રહેતા હતા તેમનાં દરેકનાં વર્ણનો અવકાશ મળે, શ્રી ઇમામગોરની પ્રેરણા હશે તો અવાર નવાર છપાવીશું.

ભૂલ ચુક સુધારી વાંચવી, ને દુન્ય ભાગમાં મળવા વિનંતિ છે.

હમારા વડિલ શ્રી નર હજરત પીર સૈયદ અશરફશાહ સાહેબ, જેમનો રોજે હાલ ધોળકામાં છે, તેઓ શ્રીનું વર્ણન દિલ્લીનાં ઔરંગજેબ બાદશાહથી ધાર્મિક વિનોદ અને કરામતની કશોટીનાં દશ્યને છપાવી પ્રગટ કરવાની આશ્ના છે. તે શાહ પીર પૂર્ણ કરો.

લેખક.
શુભેચ્છક

વિશેષ સૂચના.

હું અજ્ઞાનપણ સુદ્ધ લાવથી, અલ્પ અભ્યાશી પણ સત્સંગના લોભી, લખવાની ટેવ નહિ હોવા છતાં ઉમ્મંગી, તેથી આ પુસ્તક લખવા માહસ કર્યું છે, તે વિષે રહેલી ભૂલો માટે સુદ્ધ વાંચકો પાસેથી માફી માગું છું, કાંઈ લેખમાં ભૂલો વિશેષ હશે, તો તે વાંચતા સુદ્ધ વાંચકું.

સુદ્ધ ને શરણ લખવાનું કામ લેખક અને પરિણત વર્ગનું છે. આજદિન સુધી પુસ્તક કોઈ આ વિષયનું છપાઈ બાહર પડેલું ન હોવાથી લખેલા મોંઘા વેચાય, ને તેનો ખર્ચોનો પ્રચાર ન થાય, એ ભિત્તીએ છપાવ્યું છે. સર્વ ભાઈઓની સુગમતાને કારણે કે સસ્તુ મળવાથી દરેક જણ એનો લાભ લઈ શકે. અવકાશ મળેથી બીજા છુટા પદો છપાવીશું.

લેખક.

સુભેચ્છક “ખાકી”

હઝરત પીર ઇમામશાહ બાવાની ઓલાદનો

સારાંશ.

પંજમ પ્રદેશમાં મુલ્તાન (ઉચ્ચ) નાં રહેવાશી
હઝરત પીર સૈયદ કબીરોદ્દીન સાહેબનાં અઢાર (૧૮)
દિકરાનાં નામ.

૧ ઓલિયા અલી, ૨ નુર સાબિત અલી, ૩ ક-
શીરોદ્દીન, ૪ આલમશાહ, ૫ આદિલશાહ, ૬ નુરમહમ્મદ,
૭ સેહબાર અલી, ૮ સમૂસાઈલ, ૯ બકર અલી, ૧૦ રે-
હમતુલ્લાહ, ૧૧ ઇસ્લામ શાહ, ૧૨ દુર્વેશ અલી, ૧૩ ફર્મા
નોદ્દીન, ૧૪ ઇસરાઈલ, ૧૫ શેર અલી, ૧૬ કલંદર શાહ,
૧૭ બાલા બલંદ, ૧૮ હઝરત પીર ઇમામશાહ સાહેબ.
એ અઢાર દિકરાને ૧૯ માં એક દિકરી બાઈ બુઢાઈ
સાહેબ અર્થાત બીબી બડી બીબી સાહેબ નામ હતું.

શ્રીમાન હઝરત પીર કબીરોદ્દીન સાહેબનાં અન્ય
દિકરાઓ તેઓશ્રીનાં મરણસમે એટલે સંવત ૧૫૦૫ નાં

કારતક વદિ ૪ માહે રબિયુલ આખરની તા ૧૭ માં દહાડે હાજર હતા, શ્રી ઇમામશાહ સાહેબ પિતાશ્રીની આજ્ઞાથી ગુજરાત જવા નીકળેલા હોવાથી ન હોતા, પણ આશરે ૧૦૦-૧૨૫ ગાઉ દૂર કશમોરા શહેર પાસે “કેટલી” માં હતા, ત્યાં પોતાના પિતાશ્રીનાં અવશાન કાળની જાણ અત્તરજમી પણે થઈ. પોતે ત્રિકાળ જ્ઞાની જન્મ કાળથી જ હતાં. ગામ લોકોને પિતાશ્રીની અમ્મર લોકની લિલા શિકારવાની ખબર આપી, શિષ્ય મંડલમાંથી કેટલાક સજ્જનો સાથે લેઈ રવાના થઈ, તુર્તા તુર્તા ઉચ્ચ શહેરમાં આવી પહોંચ્યા. વાર ફક્ત એટલી જ થઈ કે શિષ્યોને બોલાવી સમજ આપી. તેટલામાં શ્રી પીર કબીરદિન સાહેબનાં સપ્નને ક્રિયાવિધિ કરી જનાજમાં સુવાડી શહેરના નાકા સુધી લેઈ આવેલા, કબરસ્તાને પહોંચ્યાડવા.

શ્રી ઇમામશાહ સાહેબે શહેરનાં નાકા આગળ જામા આવી મળી પિતાશ્રીનાં જનાજને રોકાવ્યો. શ્રી પીર કબીરદીનનાં જનાજ સાથે ઉચ્ચનાંતે મુસ્તાનનાં મોટા મોટા ગૃહસ્થો, પવિત્ર પુરુષો આદિ ઘણાજ માણસો ૧૭ ભાઈઓ આદિ કુટુંબસહ હતા. તેઓ કાંઈ સમજી શક્યા નહિ; શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબને જનાજે અધવચમાં રોકવાનું કારણ પૂછવા લાગ્યાં. સાથે સાથે શિષ્યામણ

પણ દઈ લીધી કે, આમ રસ્તામાં ન રોકએ. તેના જવાબમાં શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબે ફરમાવ્યું કે ! પતાશ્રીની મીલકત વહેંચાઈ ગઈ, પણ મારી પાંતી (હીસ્સો=ભાગ) મુને મળેલ નથી તે લેવી છે. જનસમુહ વિસ્મય પામી શ્રી ઇમામશાહ બાવાને ઘણી રીતે સમજાવી જનાંને ઉપાડી કબરસ્તાને લઈ જવા પ્રયત્નો કર્યા, પણ સર્વે વ્યર્થ ગયા, તેવામાં એક હેરત પમાડે તેવું (આશ્ચર્ય પમાડે તેવું) મહાન અદ્ભુત ચમત્કાર જોવામાં આવ્યો, તે એકે શ્રી પીર કબીરદીનનાં સબે જનાજમાંથી હાથ કાઢી તે હાથે માળા શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબને અર્પી, તેથી શ્રીજીને સંતોષ મળ્યો નહિ, વિશેષ બીજું કાંઈ માંગવાની અધિરાઈ ચાલુ રાખી, ત્યારે શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબે પ્રત્યક્ષપણે જનાંને ફાડી મુખ બહાર કાઢી તે માંહેથી સર્વનાં જોતાં શાકર કાઢી શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબનાં હાથમાં અર્પિ, શ્રીજી દુરત ગયોગી. જનાંને ઉપાડી, કબરસ્તાને જવા રવાના થયા. પિતાશ્રીની દફન ક્રિયા સ્વહસ્તે કરીને કેટલોક સમય કબરસ્તાનમાંજ ગાળ્યો.

શ્રી મહંગેર પીર મુદરહિન સાહેબ જ્યારે બાર ફોડીને ભરણ લેઈ શાહદર્ગે પધારેલા, સાથે શ્રી પીર કબીરહિન સાહેબ પણ બાળ રૂપે હાજર હતા, તે સમયે અનંત

કોડીના તારણનો વર પામેલા તેનો ખુલાસો શ્રી શાહેજીએ કરેલો; તેનું પ્રતિપાદન કરવા શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબ પધારવાના હતા, પણ શ્રીજીનાં વડીલ યેન શ્રી બાઈ બુઢાઈ સાહેબ પિતાશ્રીની આજ્ઞાધિન રહી જીજીનાં શિષ્યા થવા અરદાશ કરેલી. શ્રી યેન સાહેબને સત્પંથનો ભેદ સમજાવવા પોતે ચાલીશ દીવસ રહી સંવત ૧૫૦૫ ન પોષ માસે રવાના થઈ ગયા. સંવત ૧૫૦૬ માં શાહની કળા મેળવી, સ્વર્ગ રમણ કરી આવ્યા બાદ ‘ઉચ્ચે’ પધાર્યા. એ અરવામાં જોગીઓ સાથે સંવાદ થયો, જેથી જોગી શિષ્ય થઈ; સવામણ મુદ્રિકાઓ ઉતારી. તે વચનામૃતનું “જોગ વાણી” નામ અપાએલું છે. જોગીઓ ને ગોર અને નરની એ બંને કળા પોતે પોતામાં બતાવી સિદ્ધ કરી આપી એવી રીતે આન્નદ વર્તાવતા વર્તાવતા ગુજરાત ભણી પધારવા રવાના થયા.

ઈ. સ. ૧૪૫૪ માં શ્રીજી દિલ્લી પધારેલા, મુકામ મુગલવાડામાં શહદુલ્લાખાનની મસીતમાં રાખેલો ત્યાં પણ બાદશાહને જ્ઞાનામૃત પાઈ કરામત બતાવી હતી, તે કાળનાં મનનો ભેદ સમજી પ્રત્યક્ષ કહેલું, સાથે મસીતમાં નિમાજ પઢાવતાં મુનારા (ટોડા) મસીદના નમાવી દીધા જે માહેલો એકમુનારો હાલ એક સિદ્ધો છે, ને એક વાંકો

છે. “મન મેરા મુસલ્તા ને શાહ મોરો કાજી” એ જ્ઞાન એ સમયે કહ્યું છે.

ત્યાંથી આગલ ચાલતા બ્રુહાનપુર તરફ લાછોરા ગામે કેટલાક પરછા બતાવ્યા. કાશી બતાવી જનોઘયો ઉતરાવી દાંગના વનમાં પધાર્યા. ત્યાં નાયાકાકા કોળી મળ્યા તેમને સાથે લીધા. અમદાવાદ પધારી મહમ્મદબેગડા સુલ્તાનથી મળ્યા. મહમ્મદબેગડે પણ શ્રીજીની કરામત જોવા ચેષ્ટા કરી ચાડા કાઢ્યા હતા. ત્યાં પોતે ઇમામતની સાન સાફ (પ્રત્યક્ષ) દેખાડી દીધી, જેથી બાદશાહે પોતાના પવિત્ર પુત્રી શ્રી આદ શક્તિનો અવતાર બીબી બુઝ્ઝક બેગમ સાહેબનાં લગ્ન કરી શ્રીજીના પવિત્ર કુળ દિપક શ્રી નર નાથ બુદાવંદ ઇમામ નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબને અર્પ્યા, તેજ હરિવૈશની જન્મદાત્રી પ્રગટ થયા.

એ સમયમાં શ્રીજી કોચરબ પધારવાના હતા ને નદિમાં પાણીનું પૂર હતું. નદિમાં નાવ ફરતી હોવાથી નાવે માણસ પાર થતા શ્રીજીસાહેબે નિજમ્મને પોતાની જહેલ નાવમાં લેવા ફર્માવ્યું, નિજમે આનાકાની કરી જેથી ગાડી પાણીમાં હાંકી નદિ પાર કરી નિજમ્મને નમાવ્યો, કોચરબ પાર વર્ષ રહ્યા છે.

ગીરમથે શ્રીજી પધાર્યા તે સમયે ત્યા લયંકર સાત દુકાળી દુકાળ હતો, પણ શ્રીજીએ દયા કરી વર્ષાદ વર્ષાવી લીલા લેહર કરી દીધી અને પીરાણું ગામ પોતાનું સ્થાન પોતે વશાબ્યું જે ચોથા યુગનું છેલ્લું ધામ છે,

શ્રી પીર ઇમામ સાહેબના માતૃશ્રીનું નામ, ‘આ-રફ ખાતુન’ હતું ને તેઓ સૈયદની પુત્રી હતા.

શ્રીજીના ઘરમા સ્ત્રી માતા કાતમા સાહેબ હતા, ને તેઓ શ્રી સૈયદ મહમ્મદ ખુખારી (પીર ભડીયાદ)ની પવીત્ર પુત્રી હતા. તેઓ શ્રીના પવીત્ર ઓદરેથી ૪ પુત્ર ને એક પુત્રીએ જન્મ લીધો છે. ૧ શ્રી ખાલકશાહ સાહેબ તેમનો રોજો પાટણમા સરસ્વતિ નદિ તીરે હતો પણ કાઠ કાળમાં પાણી પૂરમા આવવાથી તણાઈ ગયો છે. ૨ શ્રી ખાલે શાહ સાહેબ (ઉર્ફે નિઝાર શાહ) તેમનો રોજો ખંભાને નારંગસર તલાવ કાંઠે છે. તેમની જોડમાં રોજખાંજ એક બીજી કબર તેઓશ્રીની બેન બાબી શમ્મશ ખાતુનની છે, ને તે ખાલા ખાલીનો રોજો પણ કહેવાય છે. ૩ શ્રી ખાકર-શાહ સાહેબ, એમનો રોજો અમદાવાદમાં સારંગપુર દરવાજા બહાર છે. ૪ શ્રી નર નાથ ખુદાબિંદ ઇમામ શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબની કબર પીરાણે સેજમાં

પોતાના પિતાશ્રીની જોડમાં પશ્ચિમ ખાનુએ છે.

શ્રી ઇમામશાહ સાહેબનો વૈંશ શ્રી નર અલી મહમ્મદ શાહ સાહેબથીજ રહ્યો છે. શ્રી ખાલક શાહ, શ્રી ખાલે શાહ, શ્રી બાકરશાહને શ્રી શમ્મશ ખાતુન બાઈ સાહેબ એ ચારે સાહેબો ખાળ વયમાંજ અમ્મર લોકની લીલા સ્વિકારી ગયા છે.

શ્રી ખુદાવિંદ નરઅલી મહમ્મદશાહ સાહેબના ઘરમાં એક બીબી (સ્ત્રી) પરણેત બીબી બુઝૂક બેગમ સાહેબજ હતા. બાકી બીજી બે હરમાં હતા, ૧ શ્રી પરમા બાઈ સાહેબ, ૨ શ્રી જમાલબાઈ સાહેબ, ૧ શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબને બે દીકરાથી વૈંશ રહેલો છે. ૨ પરમા બાઈ સાહેબને એક દીકરાથી વૈંશ રહેલો છે, ૩ શ્રી જમાલબાઈ સાહેબને દીકરો યા દીકરી કાંઈ રહ્યાજ ન હોતા.

શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબ મહમ્મદ બેગડા અમદાવાદના સુલ્તાનની દિકરી. (૨) શ્રી પરમાબાઈ સાહેબ ને શ્રી જમાલબાઈ સાહેબ પોયાકાકાની દિકરીયો થાયે.

શ્રી બુઝૂક બેગમ સાહેબને દિકરામાં રહેલા વૈંશ-વાલા સૈયદ શ્રી શાહોજી શહાબોદીન સાહેબ તથા સૈયદ પીરમુસ્તુફા સાહેબ, જેમનાં વૈંશજો જલાલશાહી, અને

નુરશાહી નામે કુટુમ્બો થયા છે. પણ તે પ્રગટપણે ઇમામ-શાહીજ કહેવાયે છે.

શ્રી પરમાંખાઈ સાહેબને એકજ દિકરાથી વૈશરહો, જેમનું નામ સૈયદ ખાન હતું. અને તેમનાં વૈશજનો સૈયદ ખાની નામથી ઓળખાય છે. સૈયદખાની સૈયદનું શ્રી પીરઈમામશાહ સાહેબના રોજમાં, દરખારમાં, મિલકતમાં, ખેતર વાડા વિગેરેમાં કોઈખી પ્રકારનો હક્ક હિસ્સો કે ઇલાકો, કબજો નથી.

શ્રી પીર ઇમામશાહ સાહેબ, તેમના શ્રી નરઅલી મહમ્મદશાહ, તેમનાં શ્રી પીર શાહ શહાબોદ્દીન સાહેબ તેમના શ્રી શાહજલાલોદ્દીન સાહેબના વૈશનો જલાલશાહી સૈયદ થયા.

શ્રી શાહબોદ્દીન સાહેબના નાનાભાઈ શ્રી મુસ્તુફા સાહેબના દિકરા નુરશાહ સાહેબ થયા, તેમના વૈશજો નુરશાહી કહેવાયા.

સૈયદ શ્રી શહાબોદ્દીનના, સૈયદ શ્રી જલાલોદ્દીનના, સૈયદ શ્રી મુર્તુઝાના, સૈયદ શ્રી શરફશાહ સાહેબ થયા એ-મણે શાહનુનુર દિલ્લીના બાદશાહ ઔરંગઝેબને પ્રત્યક્ષ દેખાડ્યું હતું, હિ. સ. ૧૦૭૬ માં. પોતાને ઘણા શંકટ

વેડવા પડ્યા હતા, ત્યાં સુધી કે અગ્નિના મોટા ઢગલા ઉપર
 લોઢાનો તવો રાખી અતીશે ઉનો થયા પછી પોતાને તે
 ઉપર ઉભા રેહવું પડ્યું, સાથે ધાર્મિક વાદ વિવાદ પણ
 ઘણો થયો હતો. બાદશાહે તેઓશ્રીને સન્નિહગી (ગાદી
 નશીનીના) દસ્તાવેજો, કર્માનો આપ્યા, અને પિસ્તાલીશ
 વિદ્યા જમીન પીરાણા ગામ તળની બક્ષીસ આપી. તેઓ-
 શ્રીનો રોજો ઘોલકામાં છે. તેમનાં દિકરા સૈયદ અબ્બાસ-
 અલી (અબાસીમીયાં), તેમના દિકરા સૈયદ બડામીયાં,
 તેમના દિકરા સૈયદ અલીમીયા, તેમના દિકરા સૈયદ
 બાવા સાહેબ, તેમના દિકરા સૈયદઅલીમીયા, તેમના દિકરા
 સૈયદ અહમદઅલી, તેમના દિકરા સૈયદ બાવાસાહેબ,
 “હાલ કાયમ”

લેખક પોતે

શ્રી પરમાત્માની દયાનો આશાવંત.

આ ટુંક હાલ શ્રી ઇમામગોરની વૈશનો છે, વિશેષ ખુલાશો જેને જરૂર હોય ? તેણે રૂબરૂ મળી કરી લેવો. આ ટુંક હાલ તો ફક્ત સત્પથિયોને જાણવા માટેજ લખ્યો છે.

જલાલશાહી તથા નુરશાહી, પ્રગટ રીતે જેને ઇમામ-શાહીજ કહેવાય છે તે સૈયદોનો શ્રી સદ્ગોર હજરત પીર ઇમામશાહ સાહેબના દરબારમાં હક્ક હિસ્સો કબજે વિગેરે છે, તે વૈશના સૈયદો પીરાણા, કાનમ, પિટલાદ, સુરતમાંજ વશેતા છે. થોડાક અમદાવાદમાં પણ રહે છે.

લીં સૈયદ બાવા સાહેબ અહમદઅલી
ના આશિર્વાદ.

સંવત ૧૯૬૨ ના આસો સુદી ૨ જે લખાણ પૂર્ણ કરી લક્ષ દેવરાણું છું કે, સર્વ વાચક વિરો ! લેખકને દુઆ આ-શિષથી સંભારી એના હક્કમાં એટલું કેહવું કે, જે આશાએ લેખ લખ્યો છે તે આશા શ્રી ગોરનર પૂર્ણ કરે.

આમીન.

શ્રી ઇમામશાહખાવા તથા નાયાકાકાનો,

સંવાદ.

પદ ૧ પેહેલું.

રાગ ગરબી.

દાંગ મુલક અતી સારકે, વન એક શોભતું રે લોલ.	૧
તેની શોભા નઉત્તમ સારકે, જંગલ દીપતું રે લોલ.	૨
આંબો આંબલી કોલી આડકે, બીલી બાવળી રે લોલ.	૩
ખાખર કાચકી કંથાર બોરકે, ખેર અતી વણારે લોલ.	૪
કેરડા બેયડા ઉભા તાંહીકે, સિમસા શોભતારે લોલ.	૫
મહુવડા સાગ સિસમના આડકે, હળદર હીચતારે લોલ.	૬
ઝુકે ઝઝુમે લીમડા તાંહીકે, પીપળ પીપળ રે લોલ.	૭
હીંગોરી ઉમ્મડા સારકે, અરણી વીંકળારે લોલ.	૮
અવળી કંઠાવળી આડકે, આંબ ત્રસ શોભતારે લોલ.	૯

- કેળ કદળી જાંબુ સારકે, ડાઠમ લીંબડીરે લોલ. ૧૦
- નારંગી ફણસ અપારકે, સેતુત જમ્મૂંખીરે લોલ. ૧૧
- સેફ ચિંકાતરા હીશે તાંહીકે, ધીજેરી વેજવીરે લોલ. ૧૨
- મેસાંખી પપનસના છોડકે, પપિયા ઘણારે લોલ. ૧૩
- બદામ કાન્તુ અખરોટ સારકે, લવીંગ એજચીરે લોલ. ૧૪
- ખારેકડી સોખારી તાડકે, ખલુરી શોભતીરે લોલ. ૧૫
- ગુલાબ દાવદી કેવડા સારકે, ચંપા અંબેલીયોરે લોલ. ૧૬
- ગુલમોર ગુલબાસ ગુંદી તાહીકે, ગુલમેંહદી ધાવડીરે લોલ. ૧૭
- જાંઝીજી મોગરે માલતી ઝાડકે, વેલી ખીલીરહીરેલોલ. ૧૮
- ભાર અઢાર વનસ્પતી સારકે, પાર ન ધામીએરે લોલ. ૧૯
- વેલ ફલ ફુલના રોપકે, હીસે કંદ મુળીયાંરે લોલ. ૨૦
- મોર પક્ષી કરે ત્યાં કલોલકે, ખપિયા બોલતારે લોલ. ૨૧
- બોલે કોકલ મીઠા બોલકે, સુડા સુદ્ધ બોલતારે લોલ. ૨૨
- હંસ કપ્પુતર હોલા અપારકે, હરિયલ ઉડતારે લોલ. ૨૩
- હુદ્ હુદ્ પક્ષી કરે તાં કલોલકે, બગલા બોલતારે લોલ. ૨૪
- વાઘ વરૂ ચીતરા સિંહકે, લોંકડી લોંમડીરે લોલ. ૨૫
- સાવડી સસલા ને સીયાળકે, ઊલ્લુક ઉડતારે લોલ. ૨૬
- ગીધ શ્વેત્રાન ને કાગ ચોરકે, વીઝુ રીંછડાંરે લોલ. ૨૭
- ઝરણુ પાણીના હીસે બહુકે, નદીયું ખજાણેરે લોલ. ૨૮
- વન શોભા વરણીના જાએકે, પશુપક્ષી ઘણારે લોલ. ૨૯

ત્યાં શોભે નાયાનું ધામ કે, વનમા મહાસતારે લોલ. ૩૦
અરજી સુણજે ગોરજી સારકે, ખાકી વીનવેરે લોલ. ૩૧

૫૬ ૨ બીજી.

રાગ ગરબી.

નાયો રમેછે વનડા માંહીકે, રહે બહુ હોંશયારે લોલ. ૧
છોટે રથ એક દીઠો ત્યાંહીકે, આવે કુમતોરે લોલ. ૨
શોભા તેની વરણી ન જાએકે, જાણે રવી ઉગીયારે લોલ. ૩
વોશ જોડયા ધોળા સારકે, હીમસીંગાટિયારે લોલ. ૪
કળસ સોનાના ઝળકે સારકે, જગમગ્ જોતીયારે લોલ. ૫
ધુવરમાત્રો ઝણકે બહુકે, વાજાંત્ર જેમ વાગીયારે લોલ. ૬
મનડુ લલચાણુ નાયાનુ સારકે, લૂટવા ચાલીયારે લોલ. ૭
જઘને ઉભો સામો તાંહી કે, વેણુ મુખ બોલીયારે લોલ. ૮
કયાં રહેવું ને જાવું સારકે, શા કારણ આવિયારે લોલ. ૯
વન આછે રક્ષિત સારકે, તેમાં કેમ આવીયારે લોલ. ૧૦
આજ્ઞાવિણુ આવે નહિ કોયકે, તમે કેમ આવીયારે લોલ. ૧૧
વણુ આજ્ઞાએ આવે જેહ કે, તેને દંડ દિજીયારે લોલ. ૧૨
હમે વનરાજ છૈયે સારકે, આવન માહેડરે લોલ. ૧૩
કાઠો તમારા લુગડા દામકે, જરજેવર સાથનોરે લોલ. ૧૪

બળધ ગાડી મેલો આવારકે, નહિતર મારશુંરે લોલ. ૧૫
કહી તીર ચડાવ્યો ત્યાંહીકે, મન નવ ચેતીયારે લોલ. ૧૬
ભુલ્યો નાચો તેને દિનકે, ગોર નવ ઓળખ્યારે લોલ. ૧૭
ખાકીની ચરણ મનમાં ધારકે, શરણે રાખજોરે લોલ. ૧૮

પદ ૩ ત્રીજું.

[રાગ ગરબી]

બોલ્યા ગોરજ નાયાની સાથકે, હમે વટેમાર્ગુરે લોલ. ૧
દેશથી આવી દાક્ષણ જશુંકે, કંઈ ન બગાડીયુરે લોલ. ૨
મેં જાણ્યો છે ધણી એકકે, વન જંગલ તણુરે લોલ. ૩
સચરાચારી શ્રી ભગવાન કે, દેશ પૃથ્વી તણુરે લોલ. ૪
મારું તારું કેનું નહિ કે, ભાવી ભોગવેરે લોલ. ૫
હુંપદ કરતા હણાઈ ગયાકે, ટળવળી કેટલારે લોલ. ૬
મારવું બાંધવું મનથી સારકે, જોણે ભરમાવિયોરે લોલ. ૭
સરવે એક હરિ તું જાણુકે, સમરથ સાથિયોરે લોલ. ૮
કરે હીંસા કપટ જરકે, ચોરી પાપિયોરે લોલ. ૯
પર નિંદા પરધનનું સુખ કે, તે દિન ચારનુરે લોલ. ૧૦
જરે યમ પકડી જાએકે, નહિ કાંચ સાથીયોરે લોલ. ૧૧
કુટુંબ તારો ખાવા માગશેકે, નહિ પાપે ભાગિયોરે લોલ. ૧૨

જીવ તણાઈ મરે છે જોડ કે, અબુજ અભાગિયોરે લોલ.	૧૩
સ્વાર્થિયા આ સંસારકે, મનથી માનજેરે લોલ.	૧૪
ધરમ રાજ લેશે હિસાબકે, પુન પાપ તેજશેરે લોલ.	૧૫
પુન ઘટી તારૂ વધશે પાપકે, નરકે નાંખશેરે લોલ.	૧૬
સગું ત્યાં આડે ના આવે કે, જ્યાં જમ મારશેરે લોલ.	૧૭
રોઈ રોઈ કરીશ પોકારકે, સાહેબ ભાલયોરે લોલ.	૧૮
મોટે તુજને ચેતાવું આજ કે, મુક આ પાપનેરે લોલ.	૧૯
ખાડીદાસ તમારો સારકે, ટાલજે તાપનેરે લોલ.	૨૦

૫૬ ૪ ચોથું.

[રાગ ગરબી]

નાયો મન સમજ્યો નહિ કે, ગોરશું બોલીયારે લોલ.	૧
બુદ્ધિ દ્રેષની જાએ કેમ કે, સંગે વીમજોરે લોલ	૨
કહે લુગડાં ઉતારો આંહીં કે, કહી તીર તાણીયુરે લોલ	૩
ગોરજાએ સમજાવ્યો બહુ કે, તોએ ના માનીયુરે લોલ	૪
સંગ વિના સત્ સંગના હોય કે, અંદ્રને આરસી રે લોલ	૫
બેહેરો શું જાણે સંગિત કે, મુંગો ફારસીરે લોલ.	૬
અનુભવ વિણ અટકળના હોયકે, કોટે પારસ શું કરેરે લોલ	૭
ચેતાવ્યો તે ચેતે નહિ કે, અલીમાન જે અંતરેરે લોલ.	૮

સંગ વિણ ભકતીનહોયકે, સંગ વિણ કૃપશું પામીયેરે લોલહ
 સંગે પાપ ને સંગે ધર્મ કે, સતસંગ અમોઘ છેરે લોલ. ૧૦
 તિર લેઈ જેવો મારવા જાય કે, તિર નવ છુટીયોરે લોલ ૧૧
 હાથ અટકયા તેના તાંહે કે, પગ નવ હાલીયારે લોલ. ૧૨
 ચિત્તે આકુળ વ્યાકુળ થાયેકે, આ તે શું ઉપન્યુરે લોલ. ૧૩
 ગોરે તેને દીધી બુદ્ધ કે, પુરવ પુનઃ કૃપીયારે લોલ. ૧૪
 નાયે ઓળખ્યા તેને દિનકે, જુગ તારણ આવીયારે લોલ. ૧૫
 મારા મૂકાવશે એ પાપ, ભક્તિ આપશેરે લોલ. ૧૬
 ગોર કહે મનથર રાખકે, સમજ આ સાનમાંરે લોલ. ૧૭
 સ્વજનને તું જઈ પુછ કે, જમે જે સાથમાંરે લોલ. ૧૮
 પાપ કમાઈનું આ ધન કે, ખરચોછો ખાંતથીરે લોલ. ૧૯
 એ પાપને કોને શિરકે, કહો સૌ સાચથીરે લોલ. ૨૦
 એનો ઉતર જલદી લાવકે, હમે અહીં થોભશુંરે લોલ. ૨૧
 એમ નાયાને મોકલ્યો સારકે, ખાટી પુછવારે લોલ. ૨૨

સાખી.

નાયો ત્યાંથી ચાલીયો, ગયો પોતાને અવાશ;
 દેજો ઉત્તર માહેજ, પુછુંજું જે ખાસ. (૧)

પદ ૫ પાંચમું.

રાગ હિયની ધોળ.

હિંશાજિં કરતાને વગડામાં રહેતા, ત્યાં દરશન ગોરે દીધાં રેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૧
 કુબુદ્ધિમાથી કબુના વિસરતા, લૂટતા પારકા માલરેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૨
 રથ ખેડાવી મુલ્તાનથી રે આળ્યા, આળ્યા તે મારે કાળે રેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૩
 ગ્રહસ્થ જાણીને લૂટવાને ચાલ્યો, તિર ચડાવીને તાણ્યારેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૪
 તીરનાં છુટેને હાથનાં વછુટે, બંધાણા વેણુને બંધે રેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૫
 ચરણુમાં જઈને વિન્તીજ કીધી, જાણ્યો પોતાનો દાસરેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૬
 સંદેશો એક તમુને રે કાળ્યો, આ પાપમાં ભાગ કુટુંબનો રેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૭
 નાયાની વિનતી ઉરજ ધારો, ખાકી સદનો તમારો રેમાં;
 ન્યેણા લગાડયા સામળીયે. ૮

પદ ૬ છંદુ.

રાગ હિંચની ધોળ.

કોણે ભરમાવ્યોને શિદને તું આવ્યો, પાપમાં ભાગતે કોનારેમાં
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૧

પેટજ ભરવો! કુટખને પાળવો, તે ભાગ મને સેનારે માં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૨

જિને પુત્ર તારે ઓશીંગળ, એક હું ધયડી ડોસીરેમાં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૩

તારે ફાવે તેમ હમનેરે પાળવા, તેમાંતે પાપહમને સેનારે માં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૪

પુરાએ પુન પાપ સહુનારે સાથે, કરશે તે તેને માથેરેમાં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૫

હમે સહુ તારા સ્વારથી સંગી, પેટ કાળે તને વળગ્યારેમાં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૬

ખાલું પીલું તે હમનેજ વાલું, તારા લાગ્યા તનેરેમાં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૭

ડોસીની નાયાએ વાતજશાંભલી, જાણેતે ખાકી મનમાંરેમાં;
દવ લગાડ્યો પાતળિયે. ૮

પદ ૭ સાતમું.

રાગ દ્વિચ ધોળ.

કૃપા કરી ગોરે દરશન દીધાં, શરણુંમાં હમને લીધારેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૧
 જુગેજુગજીવ તપસાઉ કરતાં, ત્યારે એકવાર દર્શન દેતારેમાં
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૨
 કાને કુંડલ શિરતાજ ખિરાજે, હાથે તે હીરાની વીંટીરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૩
 જરકસી જમાં તનમાં ખિરાજે, સાવ સોનાની મોજડીરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૪
 તેજ અનુપમ એ ગોરજીનું, લજવાણે સુરજ એથીરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે ૫
 વાંકડી મૂછોને આંખડી રાતી, મુખ સુકોમળ દીઠુરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૬
 હોઠ સુકોમળ ગુલાબસમ્ છાજે, દીઠું અહોનિશ હસ્તુરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૭
 ત્રલોક્કીનાથએ મુજનેરે ભાસે, ચાલતું એની શરણુરેમાં;
 વેણુ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૮

નાયાના સ્વામિ પ્રગટ પધાર્યા, ખાકી શરણુમાં શોભેરેમાં;
વેળ શંભળાવ્યા સામળિયે. ૯

પદ આડમું.

રાગ હિંચ ઘોળ

માન શિખામણ બેટા તું મારી, ગાંડો થયો તું સાથીરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૧

વનમાં ફરતોને મૃગ્યાએ રમતો, સિંહ નાકે તારી હાંકેરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૨

આજ અટુલો સાથી તું બેટા, બીધો તે એટલું સાથીરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૩

બે ઘડી થોભી સતોષ લઇને, લુટી લાવોતે બેટા માલરે માં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૪

ધીરજ ધારી હિંમત ના હારો, એ છે રે આપણો ધંધોરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૫

ઘણાકે સાધુ ફકીર ફરે છે, કંઈક ધુતારા કંઈક ઢોંગીરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૬

કે જે તું પાપનો સાથી નથી કોઈ, જેનાં તે તેનાં સાથેરેમાં;
વેંગ વળગાડ્યું સામળિયે. ૭

માઈ માઈ કહેશેને ખાવાને વળશે, પાપમાં ભાગમહિ દેશેરેમાં;
 વેગ વળગાડયું સામળિયે. ૮
 મન મુઝાઈગોર પાસે ચાલ્યો, સર્વ તે ખાકી સમન્યેરેમાં;
 વેગ વળગાડયું સામળિયે. ૯

પદ ૯ નવમું.

—(૧:૧)—

રાગ હિંચ ધોળ.

મનખાં જનમ મારો એળેરે જશે, જે ગોર ફરીને જશેરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૧
 વેણે જાણે મુખવેદ ભણેછે, બોલેતે અમૃત વાણીરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૨
 ફરીને જઈ હું ગોરજની પાસે, બોલ્યું તે એમનું પાળીરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૩
 એવો અવલોકિક્ નાથ પધાર્યા, દર્શનથી દુઃખ ભાગેરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૪
 કુટુંબ કબીલો બહાલો ન લાગે, બહાલું મને એક નામરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૫
 ત્યાગ વર્તિ મને હૃદયે વસીછે, ટાળું જનમમાં દુઃખરેમાં;
 વેણે ખાંધ્યો મુને સામળિયે. ૬

ખાલું પીલું મને વડીયેના રૂચે, ચોટયું તે ચિત્તમાં નામરેમાં;
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૭
 દુઃખડાં સરવે ભાગીરે ગયાછે, અવસર સુખનો આવ્યોરેમાં;
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૮
 પુર્વ જનમનો નાચોરે દાસછે, ખાકીની અરજી શાંભળોરેમાં;
 વેણે બાંધ્યો મુને સામળિયે. ૯

પદ ૧૦ દસમું.

—(૦)—

રાગ હિંચ ધોળ.

જનમ જનમ મારા હુંડતા ગયાછે, છેહ હળુ નવ આવ્યોરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૧
 દેહી ધ્રુજે મારૂ કાળળુ કંપે, મનહું તે મારૂ મોહ્યુંરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૨
 અમૃત ભોજન વિષ સમ લાગે. નીર તે જેવું સિંદ્ધવરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૩
 ઘેર નવરહું હવે ગોર મુખે જલું, દિલડામાં લાહે લાગેરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૪
 ચિત્ત ચોરી મને પરવશ કીધો, વેણેછે દાણા પ્રાણુરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૫

તમે સૌ મારા સ્વાર્થિ સંગી, દુઃખમાં ભાગ નહિ કેનારેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૬
 માયા બંધને પાસે પડ્યેતો, ગોરે તે મુજને ચેતાબ્યેરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૭
 માયાનો બાંધ્યો જીવ અંદ્ર થયોતો, નયેણાતે ગોરે આલ્યારેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતળિયે. ૮
 ખાકીની અરજી રૂઢિયામાં રાખો, માધનના તમે સાથીરેમાં;
 વાટ દેખાડી પાતાળએ. ૯

પદ ૧૧ અગીયારમું.

રાગ હિંચ ધોળ

ડોસી રોધ નાયાને વળગી, હમને ન મુકી જશોરે માં;
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૧
 હમે સઉને આશા તમારી, દુઃખ દરિયામાં ન નાખોરે માં;
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૨
 બાળ વૃદ્ધ રોતા ટળવળતા, કોને તે તમે સોંપ્યારે માં;
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે; ૩
 મરણ અવતરણ સૌનેરે માથે, તેમાંતે શું તમે બીધ્યારે માં;
 દવ્ લગાડ્યો ડુંગરીયે. ૪
 ભુકી નાંખીને તનેરે ભરમાવ્યો, હવે હમે શું કરશુરે માં,

દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે. ૫
 હરિ ભજનમાં દુઃખડાં છે મોટા, તે નહિ સેવાય તુજથીરેમાં;
 દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે. ૬
 હાડ બળી તન પંજર પડેછે, રોમે રોમે લાયે લાગેરે માં;
 દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે. ૭
 એ દુઃખ સેહવું અતીરે કઠણ છે, ઉછરેલ તું સુખમાંરે માં;
 દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે. ૮
 માઈ માનીતું એનેરે મુકી દે, રમવું જમવું સુખમાંરે માં;
 દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે. ૯
 ખાકીનો સ્વામી વનમાં રહ્યાછે, નાયાને ચેન નવ થાયરેમાં;
 દવ્ લગાડયો ટુંગરીયે ૧૦

પદ ૧૨ ખારમું.

રાગ હિંચ ધોળ

તાઈ સઉ મેં સાંભળ્યુંરે માડી, અનૂતે તું પાપ મને દેછેરેમાં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૧
 લોક કુટુંબ સૌ સ્વારથે વળગ્યા, પિંડમાં જ્યાં સુધી પ્રાણરેમાં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૨
 રમવું જમવું હસવું રૂવું, જ્યાં સુધી ગાંઠમાં નાણુ રેમાં;

માયા લગાડી પાતળિયે. ૩
 સ્વપ્નાતરનું સુખ મેં જાણ્યું, અમ્મર સુખને મોહોરે માં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૪
 હરીભજન વિના દુઃખનુરે મુળછે, લોક કુંઢંબ સૌ સાથીરેમાં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૫
 પુરવ પુનઃમાર ઉદય થયુંછે, ત્રિલોકી નાથ મુને ભેટયારેમાં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૬
 ભેદ બતાવી ભય દેખાડ્યો, સંસારધાત સુણાવીરે માં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૭
 કરણીની ભૂલથીઆથેર આવ્યો, આમળ્યો તે મારો સાથીરે;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૮
 રોતીકકુળતી ડોશીનેમૂકી, નાચોઆવ્યોતે ગોરનીપાસરેમાં
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૯
 ખાકી ઈચ્છે સેવા તમારી દાસને, દરશન દેજેરેમાં;
 માયા લગાડી પાતળિયે. ૧૦

સાખી

માયા જાણી કારમા, નાચો ચતુરસુખાણ,
 પ્રેમ ગાંઠ સજ્જેડ પડા, વાગ્યા રૂઢિયે બાણ. (૨)

રાગ હિંચ ગરબી.

મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે,
 પ્રભુ આપે પધાર્યાં શિરોમણીરે,
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. (ટેક)
 મારા તનડાના તાપને ટાળવારે,
 મારા હોડ હરીને છે ગાળવારે;
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણી. ૧
 મારૂં ડગૂમગૂ સરવે મૂકાવિયુરે,
 હરીયે એકજ ચિન્ત થોભાવિયુરે;
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. ૨
 હરી આવ્યા પહેલો, હું જાણતોરે
 સેવકાઈના પદને પામતો રે;
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણીરે. ૩
 સાહેબ આવ્યા તે સાચા સોખતીરે,
 વાગી જુગમાં અભે નોખતીરે,
 મારા ગુરૂજને દઉં વધામણી. ૪
 દીનાનાથ દયાળને નમીયેરે,
 એના વચન સરવે સમીયેરે,

મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૫
સગુ કુટુંબ સરવે ચોરછેરે,	
માયા લાલચે થયા ઢોરછેરે ;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૬
બોલે મીઠું ને ખાવા ધાયેછેરે,	
ના હોય નાણુ તો મારી જાયછેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે,	૭
જોધ જુગત વિચારી ચાલવુંરે;	
ભેટી ગુરૂજી અભેપદ પામવુંરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૮
નાચો આબ્યો તે ગુરૂની આગળેરે,	
નામી શીશને ક'ઠે ગાગળેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૯
સાહેબ માફ ગુનો કરો માહેરોરે,	
મેં અપમાન કીધો તાહેરોરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૧૦
નાચા કાકાએ વિનંચા નાથનેરે,	
ખાકી રાખશે તે તારી લાજનેરે;	
મારા ગુરૂજીને દઉં વધામણીરે.	૧૧

રાગ હિંચ ગરબી.

હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે, હુતો પડ્યો છું ભવ બધનેરે,
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. (ટેક)
 ખાવાળ મને દુઃખ અતી પડ્યુરે, કુટુંબ તે ફેલી અધગયુંરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૧
 મેંતો મેલ્યો આવા કુડા સાથનેરે, આવી ચરણે નમુછુંનાથનેરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૨
 મને અવળે પાટે બાંધિયોરે, પાપ ચોરી કરમે સાંધીયોરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૩
 મારા રૂઢિયામાં હોળીઅતીબળેરે, મારી સર્વેને કંઈ પરલેરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૪
 મને કુટે તે કર્મે વલૂગાડીયોરે, માર્ગ એકતે એજ દેખાડીયોરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૫
 મને ભૂલપડાવી વાટમાંરે, મને ખોટ ઉપજાવી ખાટમાંરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૬
 તમે મેહર કરી મુજ ઉપરરે, મારું ભવિષ તે હવે ઉઘડેરે;
 હવે ઉગારો ગુરૂ અધનેરે. ૭

હીનાનાથ દયાળુ છો ધણારે, દયાસાગર નથી કંઈ મણારે;
 હવે ઉગારો ગુરુજી અધનેરે. ૮
 નાચાકાકાની વિનંતી સાંભળીરે, રાખો શરણે ખાકીને હે ધણીરે!
 હવે ઉગારો ગુરુજી અધનેરે.

પદ ૧૫ પંદરમું.

ગણ હિંચ ગરબી.

ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે,
 મારા પાપ વધ્યાછે અતીધણારે;
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. (ટેક.)
 સ્વામી આણું તે હું તમ્ સાથમાંરે,
 હવે નહિ રહું હું આ જગમાંરે;
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૧
 હવે આપો તમારા ધર્મનેરે,
 મારા છોડાવો પુરવ કર્મનેરે;
 ચરણ નહિ મૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૨
 જે આજ્ઞા આપો તે કિજયેરે,
 માની વચન અખંડ સુખ લિજયેરે;

- ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૩
 મન ભાવે તે મુજને કહો કથીરે,
 જવા દેવાનો હું તમને નથીરે;
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૪
 ખરી કસોટીયે હવે રણશુંરે,
 લાવી સરવે તમ્ આગળ ધરશુંરે;
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૫
 આપ વચને કપટ પર હર્યુંરે,
 હવે એથી શું કહું તમને ઘણુંરે ?
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૬
 ભાવે ભક્તિ કરીશું આપનીરે,
 દિન રાત તે સેવા નાથનીરે;
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૭
 ભૂતાંબો કદી હવે નહિ ડગુંરે,
 મેં જાણ્યું નથી કોઈ સગુંરે;
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે ૮
 કુટુંબ કબીલો સહુછે કારમુંરે,
 મુવા પછી નહિ કરે બારમુંરે;
 ચરણ નહિ ચૂકું સ્વામી તમ્ તણારે. ૯

નાયાકાકાની અરજ સાંભળોરે,
ખાકીના સ્વામી આવી મળોરે;
અરજ નહિ મૂકું સ્વામી તમ તણારે. ૧૦

પદ ૧૬ સોળમું.

રાગ હિંચ ગરબી.

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ?
સંદેશો તે મારો લાવીયારે ?
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? (ટેક.)
રહેવાશી તમે તે કીયા દેશનાંરે ?
છો સાથી તે મારા હમ્મેશનારે ?
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૧
કીયે કારણીયે તમે નીસર્યારે ?
મારા ચિત્તડામાં તમે આવી વશ્યારે ?
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૨
કોણ નાત તમારી જાતડીરે ?
પ્રહુ કહેજો તે સાચી વાતડીરે;
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૩

કુળ જાત તમારી કાણછેરે ?
સાથે કેટલાક તે પરાણછેરે ?

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૪
તમે જાઓછો કીયા દેશમાંરે ?
છો કેમ તે આટલા આવેશમાંરે ?

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૫
જુગો જુગની વીગતું કહાવજેરે,
મારા મનડાની હોંશ પુરાવજેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૬
તમે નીકળિયા કીથે કારણેરે ?
મને રાખજો આપને બારણેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૭
સ્વામી અરજ હમારી સ્વિકારજેરે,
આ વિનતી ઉર ધારજેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૮
વને વને ફરવામાં આપને શું કામછેરે ?
અહીં રહો આ રૂંડુ ધામછેરે;

કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે ? ૯
રૂંડા ચણાવું મન્દિર માળિયારે,

૩૬। અત્રને આરસ ઢાળિયારે;
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે? ૧૦
નાયાકાકાએ વીનવ્યા ગોરનેરે,
નહિ રાચે તે ખાકી ઓરનેરે;
કીયા દેશ થકીરે તમે આવીયારે? ૧૧

પદ ૧૭ સત્તરમું.

રાગ હિંચ ગરબી.

કહું નાયા તને વધામણીરે, દેશ પંજબછે શીરોમણીરે;
કહું નાંયા તને વધામણીરે.
શેહેર મુલ્તાનછે ત્યાં શોભતુંરે, ત્યાં નિત નિત વાગે નોખતુંરે;
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧
પીર કબીરદીન બાપછેરે, મારા દાદા સુદરદીન આપછેરે;
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૨
પિતા તે સ્વર્ગે સીધાવીયારે, ગુજરાત જવાનું કહિ ગયારે;
કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૩
માટે આવ્યા હમે આ વનમાંરે, હમે છૈયે મહમ્મદી જન્મારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૪

હમે કર્યા તે દેશ જોવા કારણેરે, આજ આવ્યા તમારે ખારણેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૫

વનવન ફરવામાં વેણ પળાયેછેરે, વિસરેલાને યાદી અપાયેછેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૬

પહેલાં તે તો કેટલુંક ફરીયારે, ચાર ટોળીથી જીવ તરીયારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૭

પંચમ વેળાનો ટોળ બાંધવોરે, ભક્તુનાં તે સંગને સાંધવોરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૮

સત્ પંથ તે હમે પાળીયેરે, અખંડ સુખ મહા પદ માળીયેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૯

દેશે દેશ કર્યા બોધ આપવારે, ત્રિવિધીનો બોજો કાપવારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૦

બ્રહ્માનપુરથી હાલી આવીયારે, હમે જાતે તે સૈયદ કાવીયારે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૧

કુળ હાશમી માફ કહીયેરે, સદ્ બોધ તે પ્રેમે લેઈયેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૨

પીર ઇમામશાહ માફ નામછેરે, પરાણ સાથે વેહેલ નામછેરે;

કહું નાંયા તને વધામણીરે. ૧૩

(૨૫)

ખાકીને તે સેવામાં રાખજોરે, અભેપદ તે તેને આપજોરે;
કહું નાંચા તને વધામણીરે, ૧૪

સાખી

ગુરૂં તૈયાર થયા ચાલવા, નાંચો પક્ષવ સાહે;
સાથે લેજો વાલમાં, એકલડું નવ રેહેવાયે. (૩)

૫૬ ૧૮ અહારમું. રાગ હીંચ.

સાથે હું આવું તમારી, વાલમજ સાથે હું આવું તમારી;
ચોટયાં તે ચિત્તડે મારી, વાલમજ સાથે હું આવું તમારી.

મધુર વચનને હું મોહીનેરે, ધાતે વાગ્યા મુનેકારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૧

માતાજીને હું પુછવા ગયોતોરે, લાગ્યા તે વેણ અકારીરે;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૨

લોભ કપટ દંભ દંધનેરે, ભાર મુકયો મને ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૩

જુગતે જુગત મે જાણીરે, થઈ બુદ્ધી છે એની નહારીરે;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૪

ભજનભાવ મુને સૂઝવા નાંદીધુરે, કહે થઈ રહી વસ્તુઓ સારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૫

એક સંતાડેને એક મૂકેરે, એક ખાંતે ખરચે ધન ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૬

નાણું થઈ રહેતારે વીંટી વળીનેરે, પોકાર કરે દુઃખકારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૭

પાંતીતે પાપની ના કહેછેરે, સુખમા વળગે ભારી;

વાલમજ સાથે હું આવું તમારી. ૮

(૨૭)

ઉધાઈ સમૂ તે વળગેરે, ખાંતે ખાયછે તે-ડાંખ માસી;
વાલમજી સાથે હું આવું તમારી. ૯
સાથીછો સાચા હંમેશનારે, ચણું નહિ મૂકું હું આ વારી;
વાલમજી સાથે હું આવું તમારી. ૧૦
સંસાર સગલું નવ રૂયેરે, વિષ સમ લાગે નારી;
વાલમજી સાથે હું આવું તમારી. ૧૧
ખાકી તે વ્યાકુળ થયોછે રે, નાંચો સગે આવે મોરારી;
વાલમજી સાથે હું આવું તમારી. ૧૨

પદ ૧૯ ઓગણીસમું.

રાગ દ્વિંશ

સાથે લેવાનો તને ભાઈ, નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ;
રહેજે તું દો થોડા ચાંડી, નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ.
॥ ટેક ॥
માયાનો પાસ તને પરખળ ખેડોરે, કાટ ઉતરશે તારો ચાંડી;
નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧
દેશ વિદેશ મારે ફરવુરે, તેથી રાખું છું તને ચાંડી;
નાંચા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૨

- વાણુ દઉં તે તું પાળજેરે, ફરજે તું દી થોડા યાંહી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૩
- વિવેક વૈરાગ કહીયે ના ચુકતોરે, માન શિખામણુ મારી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૪
- ઉત્તપત્તી સધળી એક હરીનીરે, ઘટો ઘટમાં એકજ સાંધ;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૫
- જીવની હીંશા કહીયે ન કરવીરે કામને મારવો સાહી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૬
- ઉત્તપત્તી સ્થિતી પરલેરે, એ સરવે છે સાહેબ માંહી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૭
- વાદવિવાદ અહંકાર તજજેરે, ભક્તિ સાહેબની ધારી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૮
- કરતા હરતા શ્રી શાહો છેરે, તે રાખજે મનમાં ધારી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૯
- ધ્યાન તે ધણીનું ધરજેરે, જુગે જુગ રમ્યો મુરારી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૦
- આશા ત્રશનાં દિલે ના ધરવી, પરનીંદા ને જુઠને વારી,
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૧

(૨૯)

કઠોર વચન કહીએ ના કહેવુંરે, દોશ બુદ્ધિ દૂર ધારી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૨
પર નારનો સંગ ના કરવોરે, ખાકી દુઃખનું ચૂળ જાણી;
નાંયા સાથે લેવાનો તને ભાઈ. ૧૩

પદ ૨૦ વીસમું.

રાગ હિંચ.

વાત એક સાંભળ મારી, કહું તને વાત એક સાંભળ મારી;
રાખ તનડાના તાપને વારી, કહું તને વાત એક સાંભળ
મારી. (ટેક)

એક માટીનું સ્થુલ બન્યું છે, આગ પવન ને પાણી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧

તેજ ધરીને કાયા બાંધીરે, એમ માંહી વશ્યા મોરારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૨

પાંચ તે ચોર માંહી વશેછેરે, કામ ક્રોધ લોભ જૂઠ્ઠા ભારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૩

મોહને કબજે કરવોરે, એમ રહેવું તે મમતાને મારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૪

સંતોષ સમતા કદીયે તા ચૂકવીરે, રાખ માયાથી મલકું વારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૫

સ્નેહ એક સાચું સાંઘનુંરે, જેણે ઉપની મેદની સારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૬

પ્રેમ વીના કોઈ પાર ન પામેરે, માહાપદ તે જે સુખકારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૭

અતી વેહવાર મિથ્યા જાણવોરે, જેમાં લોભકપટ હોયે ભારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૮

દેહ કારણે અન્ન જળ લેવુંરે, હરી પ્રસાદ સમૂ એ ધારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૯

હરવું ફરવું હરીની પ્રદક્ષિણારે, સૂવું બેશવું દંડવત જાણી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૦

કારણ કર્મ તે એકજ જાણવારે, થાશે તો આન્નદ ભારી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૧

ચેસ્ટાઓ સઘળી હરીને સમર્પી રે, તજ દેવું તે હું પદ કાઢી;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૨

સાહેબ સેવામાં ખાકી રહેછેરે, જેવું તેવું તે મન માની;
કહું તને વાત એક સાંભળ મારી. ૧૩

પદ ૨૧ એકવીસમું.

રાજ હિંચ.

રાખજે વાત મન ધારી, સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી;
કહું જીવ સ્વભાવ વિસ્તારી, સુંદર એક રાખજે વાત મન
ધારી. (ટેક.)

સ્વભાવ જીવમાં જોટલા જડેછેરે, તેમાં શુભ અશુભ લેધારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧

અશુભ સ્વભાવે કરીનેરે, જીવ દુઃખ પામે છે ભારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૨

શુભ સ્વભાવે સુખ થાય છે રે, મહાલે તે માહપદ માંહી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૩

ચાર સ્વભાવની વિગત લેજેરે, ને કહું તને વિસ્તારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૪

એક પશુને ખીજે સિંહનોરે, ત્રીજે ભૂત દેવ ચોથે ધારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૫

તૃણા ભોગ અભિલાષારે, પશુપણું તે લેજે વિચારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૬

ખાણું ખીણું ભોગ કામાદિકનાંરે, તેતો થાયેઅતેદુઃખકારી;
સુંદર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૭

કોધનો સ્વભાવ એ સિંહનોરે, એ તો લક્ષણ છે હિચ્કારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૮
 ઘાતકી ઇર્ષા કુવેણથીરે, મન વચન કર્મે એ ભારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૯
 પ્રેતનો તો ભાવ એ છે રે, છલ કપટ ને દંભ ભારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૦
 પ્રપંચે અતી પસ્તાશોરે, એથી જશો તે નરકે મારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૧
 દેવ સ્વભાવ જે દેહિમાંરે, બુદ્ધિ દીસે એકજ સારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૨
 સુદ્ધબુદ્ધિ શુભ કામનીરે, વિદ્યા વૈરાગને ભલાઈ;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૩
 ખાકી તે વિનવે સાહેબનેરે, જણે રચી આ મેદની સારી;
 સુદિર એક રાખજે વાત મન ધારી. ૧૪

પદ ૨૨ બાવીસમું.

રાગ હિંચ.

મનડુ રાખવું વારી, માયાથી મનડું રાખવું વારી;
 એક સાહેબ ઉર ધારી, માયાથી મનડું રાખવું વારી.(ટેક.)

- જીવરાજ દેહ મંડળનોરે, તેની સેના અતી સુખકારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧
- ઉત્તપત્ત જીવની કીધીરે, તેનું કારણ કહું વિસ્તારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૨
- ભક્ષાઇ જીવની શોધવીરે, એછે વણું અતી સુખકારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૩
- સુદ્ધ સાહેબની કરવીરે, જેણે રચીછે રચના આ સારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૪
- તેની રચનાએ મોહીનેરે, શોધવું હોય જે સુખકારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૫
- રચના આ સરવે સાહેબનીરે, ઝોળખ ઇન્દ્રિયોને સારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૬
- પાંચ તત્વનું શરીરછેરે, વળી પિત કફ વાયુ દુઃખકારિક;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૭
- જેથી કરી જ્ય નાશનોરે, જેમ ભુખ પચાસ બહુ ભારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૮
- અક્ષી જળ સિંહ શત્રુરે, તેપણ અતીશે નાશકારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૯
- શરીર અર્થે અન જળ રચીશું રે, તે લેણું નીમિત્તે ધારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૦

બે જાતની સેના શરીરમાં, સ્થુલ સુક્ષ્મ જો જો ભારી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૧
 સ્થુળ તે હાથ પગ ભારે, સુક્ષ્મ તે ગ્રેમ ક્રોધ બહી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૨
 નેથી કરી જય થાયછે, તેતો બુદ્ધીછે વિસ્તાર વાળી;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૩
 ખાકી ચે સ્વામી ઓળખ્યારે, તેથી રહ્યું છે મનડું માની;
 માયાથી મનડું રાખવું વારી. ૧૪

૫૬ ૨૩ તેવીસમું.

રાગ હિંચ ધોળ.

ઓળખી લેને મુરારી, જીવતું ઓળખી લેને મુરારી;
 રચનાં ત્યજડે ધારી, જીવતું ઓળખી લેને મુરારી; (ટેક)
 પદાર્થ ખેંચી દેહ રચીછે, એમાં શોભે છે બારબારી;
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૧
 જે નેત્રથી દ્રષ્ટે પડેછે, હાડ મૌશને ત્વચા સારી;
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૨
 સુક્ષ્મ તેતો ચેતનું છે, તેની બીજીએ બેઠી સારી;
 જીવતું ઓળખી લેને મુરારી. ૩

તંત્રે બુદ્ધિની આંખે જોવાયેછેરે, માન વાતતું નાયા મારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૪

સ્થુળ નેત્રથી દુર રહેછેરે, ૧૧૪ તેજ તારૂં ભારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૫

ગુણછે જોટલા શરીરનારે, રાખ તેટલા આધીન ભાઈ;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૬

ચેતન પરદેશી જાણવોરે, તે કામે આવ્યોછે યાંહી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૭

એની ઓળખાણે રહ્યોછેરે, ઉત્તમ જીવ તો અધિકારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૮

પૂર્વેના પુનઃ પાપ ખમવારે, દુઃખ સુખ તે દેહના ધારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૯

ભાગી અભાગી તેને કહેછેરે, કર્મા કર્મે તે લેજે ધારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૦

શરીર તે આધીન રહેછેરે, તેથી લેવી તે ઓળખાણ ભારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૧

સ્વભાવની ઓળખાણ જાણવીરે, એજ કુંચીતે મનમાં મારી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૨

એજ પુર્ણાતન કરવુરે, ઓળખ જે ચેતન નામી;
જવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૩

એ ઓળખાણે બ્રહ્મ બાણવોરે, જે અમુલ્ય રત્નની ખાણી;
જીવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૪
ખાકી આઠ્યો આ દેશમાં રે, તે તો પરદેશી બાણવો માની;
જીવતું ઓળખી લેજે મુરારી. ૧૫

પદ ૨૪ ચોવીસમું.

રાગ હિંચ.

વાત એક ચિત્તડે રાખી, લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી;
કહોર કુવેણને શાંખી, લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી (ટેક)
જીજ્ઞાસુ તે જીગમાં કહેવાયછેરે, મેલે પરથમ પાપને ત્યાગી;
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧
પરથમ અપેક્ષા ધર્મની થાયછેરે, કેહેનિશ પાપતું કયાંથી;
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૨
નિશપાપ તે દેવ કહેવાયછેરે, પાપ રૂપ અશુર લેજે બાણી;
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૩
તેથી હ્ય સાહેબનું રાખવું રે, બશે તે પાપ એથી નાશી.
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૪

પાપનો ત્યાગએ લક્ષણ મનુષ્યનું રે, અશુર પાપમાં રહે માની;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૫

જેરે પુરૂષે મનશા ત્યાગીરે, રહે વ્યતિત્ત પાપોથી જાગી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૬

ઉત્તમ મનુષ્ય તેને કહેવોરે, રહે સાહેબથી જે જાગી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૭

પરથમ ઉત્તપત્તી જીવનીરે, તેતો નીચ પણેથી લાગી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૮

આદીથી બળ ભોગનું રે, તેથી બુદ્ધી તે શત્રુ લાગી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૯

બુદ્ધિનું બળ ત્યાં નહિ ચાલેરે, એ પાછળથી તે આવી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૦

બાળપણથી ભોગે ઘેર્યોરે, હૃદય રૂપી તે એ ગઢ ભાઈ;

લેજે ભાઈ વાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૧

મન સ્વભાવ તેને વળગ્યોરે, તેને ખચિત્ત લેજે માની;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૨

નિર્મળ બુદ્ધે ન્યાય પ્રગટેરે, જીવ ભોગોને બેશે ત્યાગી;

લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૩

(૩૮)

પુરપાર્થની અપેક્ષા થાયછેરે, નાંચા રહેજેતું ચિત્તમાં જાગી;
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૪
ચો દિશ શાંઘતે ખાફી ભાખેરે, જેણે લીધું છે એકજ માની;
લેજે ભાઈવાત એક ચિત્તડે રાખી. ૧૫

સાખી.

ચિત્ત નિર્મળ રાખજે, અંતર એકજ નામ;
સખ વટ સરખો જાણજે, ભવતારણ ભગવાન. (૪)

(૩૯)

પદ રપ પચીસમું.

રાગ વેળાવલ.

નાયાપાળ જે એકજ વાણુ, સત્પંથ જાળવી. (ટેક)
ધ્યાન ધરજે ગુરજીનું સાર, અંતર બીકના આણવી. નાયા. ૧
ધ્યું સાહેબે અવતાર, ભક્ત લેશે જાળવી. નાયા. ૨
નરજી પ્રગટ આવે સાર, તને દેખાડું ભાળવી. નાયા. ૩
નાંયા જાણજે દશમો અવતાર, શંખા મન ન આણવી. નાયા. ૪
જેણે ઓળખ્યા શ્રી નકલંક, લેશે તેને જાળવી. નાયા. ૫
જેથી નરજી પરશન હોયે, વરતી તેમાં તાણવી. નાયા. ૬
હમે નાંયા જશું નિર્વાણ, રહેજે ભાઈ જાળવી. નાયા. ૭
તને સાથે નહિ લેવાયે, અહીં વખત ગાળવી. નાયા. ૮
વળતા આવીશું હમો યાંહી, લેશું તારે જાળવી. નાયા. ૯
ફરજે તું આટલા માંહી, વાણી તારે પાળવી. નાયા. ૧૦
રાખજે તું શણું માહે, ખાટીની ચિંતા આણવી. નાયા. ૧૧

સાખી

નાયો વિનવે ગોરને, રથ જોડયો જે વાર;
લૂલી ન જશે વાલમાં, એક તારો આધાર. (પ)

પદ ૨૬ છવીસમું.

—(૦)—

રાગ હિંચ, વણ્ણારાના.

- ગુરુજીયે રથ જોડયો, મે જોડતાં દીઠા સાહેબજી. (ટેક)
- રથ તમારો છોડો, છોડાવનાર નાંચો સાહેબજી; ૧
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પાણી લાવું સાહેબજી
- દાતણ કરતાં જાઓ, પાણી લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૨
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું નાવણ લાવું સાહેબજી;
- નાવણ કરતા જાઓ, તે લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૩
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું જમા લાવું સાહેબજી;
- જમા લાવનાર નાંચો, ગુરુને મન લાવ્યો સાહેબજી. ૪
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પાઘણ લાવું સાહેબજી;
- પાઘણ લાવનાર નાંચો, ગુરુએ હાથ ઝાલ્યો સાહેબજી. ૫
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું ભોજન લાવું સાહેબજી;
- ભોજન કરતાં જાઓ, તે લાવનાર નાંચો સાહેબજી. ૬
- ઘડી એક ઉભલા રહોતો, હું પુલડાં લાવું સાહેબજી;
- પુલડાં લાવનાર નાંચો, ગુરુ શું ચિત્ત લાવ્યો સાહેબજી. ૭

(૪૧)

ધડી એક ઉલલા રહોતો, હું સેવા લાડું સાહેબજી;
સેવા લાવનાર નાંચો, ખાઈને મન ભાવ્યો સાહેબજી. ૮

સાખી.

નાંચો વનમાં ટળવળે, ગોરજી ચાલ્યા જાયે;
જેમ દાવાનળ પ્રગટયું, તેમ નાંચો વ્યાકુળ થાયે. ૯

અહ રૂ સતાવીસમું.

રાગ ભરથરીના.

ગુરૂ મુકી મુને કયાં ગયા ? દિલડે લાગી લાયેલ;

એકલો શું મેલી ગયા ? જીવું કોને આધારેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧

ચિત્તડું તે સાચી ચોરીયું ? શું મારો અપરાધેલ ?

ભાવે ભોટા લઈ ખાથમાં, સહાય કરો દીનાનાથેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨

પાપી પુરો છું વિશ્વમાં. જાણ્યા નહિ જુગદિશેલ.

હાથ ઝાલો ગુણ સાગરા, ભમીયો દિવસ રાતેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૩

વન વિકટ બીહામણું ચો દિશ ખાવાને ધાયેલ;

સગા કુટુંબ બેની બંધવા, આ ભરણે લાગે અંગારેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૪

દર્શન દેઈને લોભાવિયો, માર્યા ન્યણાના ખાણેલ-

ઠાળજું મારે કોરીયું, વેંધ્યા મમ્ પ્રાણેલ;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૫

લોહ ખાણે જેને વાગીયા, તેતો બચ્યા કંઈ એક જીવેલ;

પ્રેમે વેધલો જીવ નહિ બચે, સાચી કાળજી ચોટજી;
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૬

દેહ ધ્રુવેછે માહેરી, આંખે શોણિત ધારજી;

ગાત્ર મારારે ગાળી ગયા, ધાયેલ થયો સરદારજી

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૭

કંપ વાયુ પ્રગટયો, થરથર કંપે શરીરજી;

સુદ્ધ નથીરે શરીરની, જુગ આ ખાવાને ધાયજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૮

દયાનિધી દયા કરો, દર્શન દેજે દીના નાથજી;

એક એશિંગળ તાહેરે, બીજે સૂઝે નહિ કાંધજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૯

જુગ જુઠાણું જાણતો, કષ્ટ વેડતો નહિ કાંધજી;

સાથે રહેતો મારા સ્થામને, દિન રાત કરતો સેવજી;

સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧૦

દયા સાગર શિરોમણી, શક્યા ગુણ લંડારજી;

અરજી મારીરે શાંભળો, બોલાવો ચરણની પાસજી;

સાહે થાજે સ્વામી માહેરા. ૧૧

એવું હતું જાહેરે, નહોતો કોઈ સાથજી;

દર્શન દેધ ઘેલો કેમ કર્યો ? હવે કેમ રહું નાથજી ?

સાહે થાજે સ્વામી માહેરા. ૧૨

કર્મ મારા નવ જોને સ્વામી, જોને આપનું વેણુજ;
વેણુ ખાંધ્યા મુને લઈ જોને, આ વન ખાવા ધાયેજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૩

કુવે ઉતરતાં પ્રત ટુટીયો, સાહેર ખેડી વિખરાયેજ;
વનડે દાવા નળ સળગીયો, ઘરમાં લાગી આ લાયેજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૪

આધારે હવે કોને રહું ? નિરાધાર નહિ રહેવાયજ.
સજ્જન વછોવા કેમ સહું ? વળી જેનો આધારજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૫

પંખી સરવે ઉડી જોને, જમને કહેજો વાતજ,
દાસ દુભાણો દુઃખથી, ગોરજ વીયોગ ના સહેવાયજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૬

કાકાલા તું બોલાવને, તારો મીઠો સ્વરજ;
તારે શબ્દે શાહો બોલશે, સોને મઢાવું તારી ચાંચજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૭

મોર તું ટઉકીયો, કંધક દીક્ષ મારા નાયજ;
બોલ વીરા તુજને વીનવું, લળી લળી લાગું તુને પાયજ;

સાહે થજો સ્વામી માહેરા. ૧૮

(૪૫)

વનચર વીરારે લોલીયા, કેમ લોભે લજવાવોલ,
દેખાડો દીના નાથને, કાંઈ વશ્યા એ કિર્તારલ;
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૧૯

ભાવે ભેટાને એ ભુધરા ! ભવે ભવનો દાસલ;
ઓધારણ ત્રિલોકના, ગુરૂ આપ કિર્તારલ;
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨૦

વેણુ ખાંધ્યો શાંઘ્યાં, નાંચો નાહ જાયે ખારલ,
દાસ ખાકીરે વિનવે, લજ્જા રાખણ હારલ;
સાહે થજે સ્વામી માહેરા. ૨૧

—(૧:૧)—

માખી

લજ્જા રાખણ શાંઘ્યા, દર્શન દેજે પુર;
ધટો ધટે વશી રહ્યા, જ્ઞાનીને હજુર.

પદ રત અક્ષવીશમ્ન.

રાગ ગરબી

- સખી સોમિ સરજન હાર, સુખડાં દેનેરે;
મારા દુઃખડાં કરને દૂર, દર્શન દેનેરે. ૧
- સખી મંગળે મહા ધામ, અખંડ અવિનાશીરે;
જપિએ નિશદિન સાર, ટાળે કાંસીરે ૨
- સખી બુધે મુધ બુધ્ય એક, સાહેબની રાખોરે;
આપ્યો જેણે આ દેહ, તેશું પ્રેમ બાંધોરે. ૩
- સખી બ્રહ્મસ્પતે બહુ નામ, તેનાં કહીયેરે;
જપીયે અંજયો જપ, મહા સુખ લઇયેરે. ૪
- સખી શુક્લે શોભે સાર, બીજત્રત પુરોરે;
જે કરશે નરને નાર, નહિ રહેશે અધુરોરે. ૫
- સખી શનીયે સકળ ગુણ જાણ, ઘટ ઘટ બોલેરે;
મહા વાયક જાણે જેહ, મહાપદમાં ડોલેરે. ૬
- સખી રવીએ ઉગ્યા ભાણ, નાંચો વિનવેરે;
દર્શન દેને નાથ, ખાકીરે સેવે. ૭

પદ રદ ઓગણ ત્રીસમું

રાગ ગરબી.

સખી કારતગે કંથ કિર્તાર, મુજને મળજેરે,	૧
મારા ભવનાં બંધન સાર, પરલે કરજેરે.	૨
સખી માગસરે મેલી નાથ, હવે નવ જઇયેરે,	૩
એક ઓશિંગળ જેહ, દુઃખ તેને ના દઇયેરે.	૪
સખી પોષે સોષે ઉર, ત્રિહે દુઃખ પીડેરે;	૫
દર્શન વીના નાથ, છવડું તલખેરે.	૬
સખી માહે મારો શાહ, આવી મળશેરે;	૭
તૈયે થાશે આનંદ, કલ્પવૃક્ષ ફળશેરે.	૮
સખી ફાગણે ફૂલ્યા ફુલ, બહુ ભાંતીરે;	૯
મારે અંગે થાયે ઉકળાટ, ધડકે છાતીરે.	૧૦
સખી ચૈત્રે ચિત્ત વ્યાકુળ, ગુરૂ ગમ સાડેરે;	૧૧
વિનવું હું વારોવાર, દુઃખ બહુ પામુંરે.	૧૨
સખી વૈશાખે વાયુપુર, પ્રેમનો ચાલેરે;	૧૩
અલખેલો દીનાનાથ, રઢિયામાં સાડેરે.	૧૪
સખી જેઠે જેણે હઠ, એકજ માંડીરે;	૧૫

લાગી સાંઘથી જોની ટેક, તે કેમ જાયે છાંડીરે ?	૮
સખી આસાડે આજ્યો, વરસ વરસવા કાજેરે;	
વહે નહિયું તે ધમધાર, પૃથ્વી ધુજેરે.	૯
સખી શ્રાવણે સરવડ થાયે, વરસે છબૂકેરે;	
મને તણ ગયાછે નાથ, કાળજી ક'પેરે.	૧૦
સખી ભાદરવે ભરપુર, ભડ ભડ ગાજેરે;	
રગે રગે ક'પે અંગ, દિલડું દાઝેરે.	૧૧
સખી આસોએ આ ઠામ, ફરી ફરી થાકયોરે;	
મારે આંખે આંસુ ધાર, શાહો મારો જગોરે.	૧૨
સખી માસે પુરા ખાર, પુરણુ ઝીધારે;	
આ નાંચો ફરે ચોદીશ, પ્રેમનાં બીધારે.	૧૩
સખી ગાયે શીખે આ માસ, પુરા ખારેરે;	
ખાકી તેને ના લોપે કામ, વિયોગ ના પામેરે.	૧૪

પદ ૩૦ ત્રીસમું.

રાગ ગરબી.

સખી પડવે પ્રેમનો પંથ, પુરણુ પહેલોરે;
જે ચડીયોરે આ પંથ, આનંદ સેહલોરે.

- સખી બીજે બહુ ગુણવંત, અખંડ અવિનાશીરે;
 ઘટો ઘટ બોલે નાથ, જંબુદ્વિપનો વાશીરે. ૨
- સખી ત્રીજે ત્રિભોવન નાથ, ત્રવેણી તસ્તેરે;
 વશી રહો નિજ ધામ, ઓળખાયે સુરતેરે. ૩
- સખી ચોથે ચતુરા નાથ, ચોદિશ વશીયોરે;
 જેને ગોર નર મળીયા સાર, તે રંગે રસીયોરે. ૪
- સખી પાંચમે પુરણ પ્રેમ, જેને હૃદે વશીયોરે;
 ઉગ્યો સોળ કળાનો સૂર, કાળજ ખસીયોરે. ૫
- સખી છઠ્ઠે છલખલ દુર, મનની કરજોરે;
 સત્ ગોરનું એકજ ધ્યાન, હૃદેમાં ધરજોરે. ૬
- સખી સાતમે સાતે સાહેર, સૈને તરશેરે;
 ટળશે ચોરાસી ફંદ, ગુરૂજને વરશેરે. ૭
- સખી આઠમે અલખ દાતાર, અલખેલો સ્વામીરે;
 ભક્તિ વસ ભગવાન, અંતર જમીરે. ૮
- સખી નોમે નવનિધ, નવધા ભક્તિરે;
 ટાળે ત્રિવિધીનાં તાપ, આપે મુક્તિરે. ૯
- સખી દશમે દયાદાન, ગુરૂજને દધયેરે;
 તનમન ધનને શિસે, ભાક્ત લૈયેરે. ૧૦
- સખી એકાદસે અવિનાશ, જંબુએ પળિયારે;
 આવી ટાળો હમારા દુઃખ, ભાવે ભળિયારે. ૧૧

- સંખી પારસે બ્રહ્મ અવિનાસ, તજી કેમ જાયેરે;
મુને મારેલ મોહનાં પાણુ, સરણે લઇયેરે. ૧૨
- સખી તેરસે ત્રિધા તાપ, તનનાં વારોરે;
જાણુદ્વિપના નાથ; હાથ મારો આલોરે. ૧૩
- સખી ચૌદસે ચઉદ ભૂવન, ડોલવા લાગ્યારે;
નાંચાચે માંડયો તપ, ગોર મન જાગ્યારે. ૧૪
- સખી પુનમે પૂરણ પુન, નાંચાનાં ફળિયારે;
ખાકીને મળીયા ગોર, ચોરાસીના ટળિયારે. ૧૫

સાખી.

કલ્પાંત કરે નાંચો અતી, આંખે શોણિત ધાર;
અનજળ તે રૂચે નહિ, ધાર્યો પ્રેમ સણુગાર. (૮)

પદ ૩૧ એકત્રીસમું.

રાગ હિંચ, ગરબી.

ગોરજી કારતક મહીનો કીમિયોરે,
એવો અણુ શોભતો સંસારે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧

ગોરજી ભાગસરે મનડું માહેરું રે,
ચિત્તડે ચોંટયા ચતુરસુખણરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૨

ગોરજી પોશે પ્રેમે પોહોંચ્યાડજોરે,
મારા દિલડે માનેલ હામરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૩

ગોરજી માહ માસે હોંસ એવડીરે,
રાખજો ચરણની માંહેરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૪

ગોરજી ફાગણે ફર્યો પુદડીરે,
ફર્યો હું દિ ને રાતરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૫

ગોરજી ચૈતરે ચિત્ત ઉલટયોરે,
તજ્યાં અન્ન જળ વસ્ત્ર અહારરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૬

ગોરજી વૈશાખે વિષ ટાળજોરે,
ટાળો જનમ મરણના દુઃખરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૭

ગોરજી જોડે જોડણું વિનણુરે,
તેડણું ધરજો માફું ધ્યાનરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૮

ગોરજી અસાડે આઠ્યો મેવલોરે,
મારા ન્યણે આંસુ ધારરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૯

ગોરજી શ્રાવણે સરવડ માંડીયુંરે,
હૃદયે પ્રગટયો પ્રેમ અંકુરરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧૦

ગોરજી ભાદરવે ભ્ય ભાંગીયોરે,
હજીયે ના મળિયા હીનાનાથરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજોરે. ૧૧

ગોરજી આસોએ અતી અકળાવીયોરે.

(૫૩)

હજીયે ના મળિયા દીનાનાથરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજેરે. ૧૨

ગોરજી ખાકીની વિનતી સાંભળોરે,
નાંચો વિનવે દિ ને રાતરે દયાળ;
પીરજી પરગટ પધારજેરે. ૧૩

પદ ૩૨ બત્રીસમું.

રાગ હિંચ ગરબી.

ગોરજી પડવે પંથ દેખાડીયોરે,
તજી મુને ચાલ્યા કેમરે દયાળ ?
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧

ગોરજી બીજે બળવંત સાર્થીયોરે,
મારા બાળો લવના બંધરે દયાળ;
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૨

ગોરજી ત્રીજે તળશું એકલોરે,
મારે અંગે ઉભરેલ તાએરે દયાળ;
પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૩

ગોરજી ચોથે ચિત્ત ચીતવોરે,

- આવો દેવાને દિદારરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે. ૪
- ગોરજ પાંચમે પુરો આશનેરે,
 ઘણા વીત્યા વરસને આસરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે. ૫
- ગોરજ છઠ્ઠે વેહલા આવજેરે,
 વરસ વીત્યા ફરતાં ખારરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે. ૬
- ગોરજ સાતમે સેવા કીજયેરે,
 હવે એકલું રહ્યું નહિ જયેરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે. ૭
- ગોરજ આઠમે આવો આ ઠામમાંરે,
 મુજ દાસની કરવા સારરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે. ૮
- ગોરજ નોમે નેમ નહિ દુટસેરે,
 ચોંટયા ચિત્તડે ચતુરમુજાણરે દયાળ;
 પીરજ વેહેલેરા પધારજેરે; ૯
- ગોરજ દશમે દીશ ભુલીયારે,
 એક ચોંટયું શબ્દનુ ખાણરે દયાળ;

- પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૦
 ગોરજી એકાદશી એક વાતડીરે,
 સાલે મારા રૂદિયા માંહેરે દયાળ;
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૧
 ગોરજી બારસે બળ બાંધવારે,
 મેંતો જડિયા જીકરના બંધરે દયાળ;
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૨
 ગોરજી તેરસે તીરથ દેહનુંરે,
 તેમાં રમવું દિવસ રાતરે દયાળ;
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૩
 ગોરજી ચૌદસે ચો દિશ શોભતોરે,
 તારો સચરાચારી રંગરે દયાળ;
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૪
 ગોરજી પુનમે ચંદ ઉગિયોરે,
 નાંચા ખાકીનો સરદારરે દયાળ;
 પીરજી વેહેલેરા પધારજેરે. ૧૫
-

(૫૬)

૫૬ ૩૩ તેત્રીસમું.

રાગ હિંચ બરબી.

ગોરજ સોમે સૂરજ ઊગિયોરે,
તેના પ્રગટ્યાં પરબળ નુરરે દયાળ;
સંદેશો ના આવીયોરે.

૧

ગોરજ મંગળે ગંગા ઉલટીરે,
આલ્યાં અવળે પૂરે નીરરે દયાળ;
સંદેશો ના આવીયોરે.

૨

ગોરજ બુદ્ધે શુદ્ધ ઉડી ગધરે,
હળુયે ના લાઘ્યો પારરે દયાળ;
સંદેસો ના આવીયોરે.

૩

ગોરજ બ્રેહ્મસ્પત વિત્યો વાતમાંરે,
રથડે થાઓને અશવારરે દયાળ;
સંદેસો ના આવીયોરે.

૪

ગોરજ શુક્લરે હવે શું કહીરે ?
મારા તનડામાં લાગે તાપરે દયાળ;
સંદેસો ના આવીયોરે.

૫

ગોરજ સનીયે સરવે છુટીયુરે,

(૫૭)

મારા મોહ માયાના બંધેરે દયાળ;
સંદેસો ના આવીયોરે, ૬
ગોરજી રવીયે રથ ખેડવોરે,
આવો દાંગ મૂલક મોઝારે દયાળ;
સંદેસો ના આવીયોરે. ૭
ગોરજી અરજી ખાંકીની શુણ્ભેરે,
નાંચો વિનવે વારમ્ વારે દયાળ;
સંદેશો ના આવીયોરે. ૮

સાખી

કાગળ મોકલો ગોરજી, પહોંચે મનના કોડ;
વિનતી સાંભળો માહેરી, નથી જગતમાં નોડ. (૯)

રાગ ગરબી.

- શાહોજી અલખ દાતાર, મારે ઘેર આવોને;
 હું લળી લળી લાગું પાયે, મારા ઘેર આવોને. (ટક)
 દરશન કાળે દયા કરી, ઘેર આવોને;
 મારા દુઃખ દારિદ્ર જાયે, મારે ઘેર આવોને. ૧
 જંગલ જંગલ શોધીયા, ઘેર આવોને;
 પામ્યો નહિ હજી પાર, મારે ઘેર આવોને. ૨
 શેરિયે પથરાવું પુલડાં, ઘેર આવોને;
 કંકુના પાદ્મણુ સાર, મારે ઘેર આવોને. ૩
 પોઠણુ આપું ઢોલિયા, ઘેર આવોને;
 ઓઠણુ આપું ચીર, મારે ઘેર આવોને. ૪
 દાતણુ આપું શોભતાં, ઘેર આવોને;
 નાવણુ આછા નીર, મારે ઘેર આવોને. ૫
 સેવ સુવાળી લાખસી, ઘેર આવોને;
 સાથે મળ ગળિઓ કંસાર, મારે ઘેર આવોને. ૬
 ભાત પીરશું ભાવથી, ઘેર આવોને;
 ઘેબર ખાન સાથ, મારે ઘેર આવોને. ૭

ખાસુદી પુરી પીરશું, ઘેર આવોને;	
શખંડ જલેખી નાથ, મારે ઘેર આવોને.	૮
દુધપાક પેંડા ભાવથી, ઘેર આવોને;	
સુતરફેણી ખરફી સાર, મારે ઘેર આવોને.	૯
ભજ્યાને ભાજી રાંધીયા, ઘેર આવોને;	
શાક કર્યા તૈયાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૦
કરી કડી કચોળીયો, ઘેર આવોને;	
દાણ દુધી સાથ, મારે ઘેર આવોને.	૧૧
ખદામ કાળુ દ્રાક્ષડી, ઘેર આવોને;	
લાવું મેવો અપરંપાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૨
મુખવાસ આપું શોભતા, ઘેર આવોને;	
જમજો નિત નિત નાથ. મારે ઘેર આવોને.	૧૩
નાંયાના સ્વામી સાંભળો, ઘેર આવોને;	
ખાફી વિનવે વારોવાર, મારે ઘેર આવોને.	૧૪

સાખી.

ભોજન લાવું ભાવથી, લવ તારણ લગુવાન;
 વાલમ વેહેલા પધારજો, જમવા શુંહિર શ્યામ. (૧૦)

પદ રૂપ પાંત્રીસમું.

રાગ હીંચ ઘોળ.

- કેમ દઉ તમનેરે હરી જવા ?
 રહેજો મારા અંતશઃકણમાં બાવા. (ટક)
- સાને બહાલા વનડે ગયાછો મેલી ?
 કેમ દુઃખ જાયેરે હો કેલી ? કેમ દઉ-૧
- સાને બહાલા મનડું તે માફં ચોર્યું ?
 કાળજી પ્રેમેરે હો કોર્યું. કેમ દઉ-૨
- સાને બહાલા દરશન દીધાં પેહેલા ?
 હવે કેમ ક્રીધારે હો ઘેલા ? કેમ દઉ-૩
- ગોરજ વિયોગ તારો સાલે,
 પ્રેમરસ તારું રે મુને બાળે. કેમ દઉ-૪
- સત ગુરૂસેવા તારી કરશું,
 લોકડિયાથીરે નહિ ડરશું. કેમ દઉ-૫
- મારા મનડામાં હોંસ છે મોટી,
 છેદજો વાસ્તારે હોયખોટી. કેમ દઉ-૬
- (ચિત્તડું નિર્મળ કરજો માફં,
 નામ નહિ મેલુરે શાહતારું કેમ દઉ-૭

ધારી ધારી વાટ જોડિંછું વાહતા,	
ભાંગો રૂદિયાનારે તાળા.	કેમ દઉ-૮
ખાવાજી વાર લગાડો સાને ?	
નહિરહે ચિતડુરે હવે કામે.	કેમ દઉ-૯
ગોરજી સેવકથી કેમ રૂયા ?	
ખાંધેલ વેણનારે નથી દુટયા.	કેમ દઉ-૧૦
સ્વામી અરજી શુણ્ણે કાને,	
નાંયાનું મનડુરે જેમ માને.	કેમ દઉ-૧૧
ભવ ખંધન કૂંપમા દૂલ્યો.	
જુગચારે રે હું ભૂલ્યો.	કેમ દઉ-૧૨
જ્યારે સંચિત્ત માઈ રૂળશે,	
માહાદુઃખ માઈ રે હો ટળશે.	કેમ દઉ-૧૩
ખાકીની વિનતી શુણ્ણે.	
શંકટ સરવેરે હો હરજો.	કેમ દઉ-૧૪

પદ ૩૬ છત્રીસમું

સગ હિંચ ઘેળ.
 કેમ ગયા મેલીરે હોખાવા ?
 મુને ધાયેછે આ જુગ ખાવા. (ટક)

જ્યારે મુને મેલીને જાણતું વાહતા ?

શાને ક્રીધારે આવા ચાળા ? કેમગયા-૧

ચિત્ત માફ સાહેબજીથી લાગ્યું,

ભાગ્ય માફરે હોજાવ્યું. કેમગયા-૨

થયો હું એક ઓશિંગળ તારે,

વેણુક્તાં તારારે મુને સાળે. કેમગયા-૩

જાણે ધુધર માળું ઝણકે,

ગોરજી આવેરે એરણુકે. કેમગયા-૪

મારે ચિતડે ચટપટ થાયે,

લાગે અંગમારે હોલાયે. કેમગયા-૫

પીરજી દરશન દેવા ધાવો,

બુડતી બેડીને હો સાવો. કેમગયા-૬

ભુગેભુગમાં ભટકી મરીયો,

માહ જળધારીરે આદરિયો. કેમગયા-૭

ગોરજી પાર લગાડો બેડી,

બુડતાં લેજેરે હો તેડી, કેમગયા-૮

વાહતા મુને નામ તે વાહણું લાગે,

ભાવટ જેથીરે હો ભાગે. કેમગયા-૯

ગોરજી નામ ઇમામશાહ તારું,

કામ ના બગડેરે હો મારું.	કેમગયા-૧૦
કીચે દેશ પધાર્યા મેલી ?	
ધાને દુઃખમાં રે હો બેલી.	કેમગયા-૧૧
હવે મુને લીડ પડીછે ભારી,	
વાટ એક નેહિં છું રેહો તારી !	કેમગયા-૧૨
હું પ્રેમે બધાણા પ્રિતે,	
ચોટયાં મારેરે હો ચિતે.	કેમગયા-૧૩
નાંચો દુરબળ દાસ તારો,	
કારજ એનારે હો સારો.	કેમગયા-૧૪
ખાકી ભાવ ધરે જે પ્રિતે,	
ગોરજ ભેટેરે લલી રીતે.	કેમગયા-૧૫

સાખી.

ભાવ ખાકી રાખવો, ભજવા ભવતારણ ભગવાન;
પ્રેમે પગ ગુરૂ પુજવા, ગુરૂ ગોવિંદજ નાણ. (૧૧)

પદ ૩૭ સાડત્રીસમું.

રાગ વેરાવલ.

દુઃખડાં કેમરે સેહેવાશે? નાથ વિયોગી નહિરે રેહેવાશે? (૮૬)

જનમ દુહાગણુ હુઈ જેનારી, ધિક્ક પડયો અવતાર,

વિહં દુઃખ મુને પીડે, મળો શાહોજી લાલ,

દુઃખડાં કેમરે સેહેવાશે? નાથ વિયોગી નહિરે રેહેવાશે? ૧

કોને કહું વિનંતી મારી? મુજ અખળા અવતાર;

નાથ નિરંજન એક અવિનાશી, મહમ્મદશાહ દાતાર. દુઃખડાં-૨

જનમ જનમ મારા હુંડતાં ગયા, હજુએ ના લાધ્યો પાર;

આશા મુજનેએક તમારી, શ્રીનિષ્કલંકી અવતાર. દુઃખડાં-૩

કરણી હમારીના જેજે સ્વામી, કરતાં ના આવડે કાંયે;

એક આશિંગળ હુંતો તમારી, ઝાલોને મુજખાંયે. દુઃખડાં-૪

નથી કીધું નથી દીધું, નથી લીધું કંઈ સાથ;

અખળા અવળાનાં અવગુણ શાંખી, રાખો ચરણની પાસ. દુ-૫

ઓધારણ ત્રિલોકનાં, રાખ્ જુમ સર્જન હાર;

દાસ ખાકી રે વિનવે, ઉતારો ભવપાર.

દુઃખડાં-૬

(૬૫)

નાંચાના સ્વામી પ્રગટ આવો, દેવાને દિદાર;
જુગોજુગનો ભુલેલો જીવડો, શરણે છું કિર્તાર. દુઃખડાં. ૭

સાખી.

પ્રગટ આવો વાલમાં, વેળા વહિ વહિ જાયે;
દયા સાગર શિરોમણી. જાણ્યા તમારા પાયે. (૧૨)

પદ ૩૮ અડત્રીસમું.

રાગ ખિહાગ વેલાવળના.

વાલમજી વેહેલા વળજે, દુઃખડાં સરવે હરજે;

અવગુણ સધળા ચિત્ત નવુ ધરજે. વાલમજી-૧

વાલમજી વેગે આવો, મન વાંચિત્ત ફળ લાવો;

અલખ નિરંજન કાવો. વાલમજી-૨

નકલંકી રૂપ તમારું, મન હરી લીધું હમારું;

અવલોકિક રૂપ કામણ ગારું. વાલમજી-૩

હમો અવગુણનાં ભરિયા, આપ નિરંજન દરીયા.

એવા અમુલ રતનનાં ભરિયા. વાલમજી-૪

વાલા વિયોગ નવ શેહેવાયે, એ દુઃખડાં કોને કેહેવાયે ?

આ કાળજદુઃખળી જાયે. વાલમજી-૫

છેલ્લું રૂપ તમારું, ભાંગો દુઃખ હમારું;

નરમહમ્મદશાહ નામ તમારું. વાલમજી-૬

અરજ ખાકીની સુણજે દુઃખડાં સરવે હરજે;

શરણમાં રાખી લેજે. વાલમજી-૭

નાંથો દાસ તમારો, કારજ એનું સારો;

ભવ બંધન સરવે બાળો. વાલમજી-૮

પદ ૩૯ ઓગણચાલીસમું.

રાગ બેહાગ વેળાવલ.

ભીડપડી મૂરારી આવો નકલકં અવતારી;

અવલોકિક્ મૂર્તી તમારી.

ભીડપડી-૧

કરતા યુગ્મમાં કેમ આવ્યા ? કોણે તમને તેડાવ્યા ?

આજનાં આવોતો થાશે કુમુદાયા !

ભીડપડી-૨

શંખવાને કેમ હણિયો ? દોશ તેનો શો ગણિયો ?

અમરિખ એવો શો મણિયો ?

ભીડપડી-૩

પ્રેહલાદે શું ખાંધી લીધા ? એવાં કામણુ સેને કીધા ?

હરણાકંશથી જરા નવ ખીધા ?

ભીડપડી-૪

એવા છો બળવંતા, નરંમહમ્મદશાહ ગુણવંતા;

નિજ નામને વંદા તે વંદા.

ભીડપડી-૫

એવા અનેક કામ તમારા, ભક્ત અનેક આધાર્યા;

આજના આવોતો કંઈએ ધૂતારા.

ભીડપડી-૬

કેલ સેનો લીધો ? દુઃખ દાવાનળી દીધો;

તું કેનાથી ખીધો ?

ભીડપડી-૭

અરજ કેમના શુણે કાન ? કંઈક હમારું માન;

ખાકીને દાસ નિરંતર જણ.

ભીડપડી-૮

(૬૮)

સાખી

દાસ જાણજે ખાડીને, સેવે નિશદિન સાર;
આશા એકજ તાહેરી, અન્નંતના સરદાર. (૧૩)

પદ ૪૦ ચાલીસમું.

રાગ ભજનનો

વેગે વેહેલા આવોરે,

ભીડુંભારી ભાગવા રેજી;

આજે નરમહમ્મદશાહ દાતાર,

વેગે વેહેલા—

ટેક.

સ સારિક ખંધનેરે, નિત દમેરેજી,

આવી આપ છોડાવો મુરાર.

વેગે વેહેલા-૧

સુરતી મારીરે, પરવરતીને પાલે પડીરેજી,

એવા અવગુણ સહ્યા નવ જાયે.

વેગે વેહેલા-૨

મુજનેરે, દેહીના કુઃખ અતી દમેરેજી,

પંચભૂત વાર્યા નવ જાયે.

વેગે વેહેલા-૩

દયાદાન મુજનેરે, રૂચે નહિરેજી,

વિવેક વૈરાગ નવ ભાયે.

વેગે વેહેલા-૪

છે તું ઓડોરે, નથી વેગજોજી,

પણ અધારે ગોથાં ખવાયે.

વેગે વેહેલા-૫

મળેરે સતગુર, અનુલવીરેજી,

તૈયે જીવ ધન્યર એકજ થાયે.

વેગે વેહેલા-૬

એવા અલ્પેસોરે મારો નાથછેરેજી,

નામતે ગુણનાં કહેવાયે. વેગે વેહેલા-૭
 નામ રૂપતારે કેવી રીતે ઓચરેલ ?
 જે અલખનિરંજન કહેવાયે. વેગે વેહેલા-૮
 તે આજેરે અરબી રૂપે આવીયોરેલ,
 જાંબુદ્વિપે લીધા અવતાર. વેગે વેહેલા-૯
 શોળ કળાએરે સૂરજ ઉગીયોરેલ,
 ગેર ઈમામશાહને દરબાર. વેગે વેહેલા-૧૦
 કરણ કલક મારે જે નર રખીયોરેલ,
 તે અબ્યો અન્નંત કરોડી કાજ. વેગે વેહેલા-૧૧
 સાએ ક્રીધીરે કરોડા કરોડનીરેલ,
 તેમ ખાકીને લેજો ઓધાર. વેગે વેહેલા-૧૨

સાખી.

નાંચા નિર્મળ ચિંત્તથી, રૂઢિયે આન્નદ ધાર;
 ભક્તિભાવે હરી મળે, ચેતો ચેતનહાર. (૧૪)

પદ ૪૧ એકતાલીસમું.

રાગ વૈદલીવનમાં વલવલે.

સમરણ કરતા દિન ગયા, હજીએ ના લાંઘ્યો પાર;

ગુરૂ ક્યારે આવશે ? ૧

- વન વિકટ બીહામણુ, ચોદિશ ખાવાને ધાયે. ગુરૂ-૨
 વાઘ વરૂને શીયાળવા, ચિતરા ફરેરે ચોદીશ. ગુરૂ-૩
 રીંછ વાંદરને શાહુડી, લોંકડી દેછેરે ફાળ. ગુરૂ-૪
 સાંપ ચીતલને વિંછવા, અગિયર મહા મુખૂફાટ. ગુરૂ-૫
 જંગલમા બહુ જવડા, ગુરૂ જીવેછેરે વાટ. ગુરૂ-૬
 મારે હૈયડે હોળી બળે, ચિત્ત વ્યાકુળ થાયે. ગુરૂ-૭
 મોર પોપટ બોલે ઘણા, ધરે તમારીરે આશ. ગુરૂ-૮
 ચિત્તડે મારે ચોંટી રહ્યા, વિત્યા દિવસને માત. ગુરૂ-૯
 ઓધારણ ત્રિલોકના સખ જીગ સરજન હાર. ગુરૂ-૧૦
 વેણે બાંધ્યો મુને વિકૃતા, થયા આપ અલોપ. ગુરૂ-૧૧
 ધરખાર મુજને મુકાવીયો, મેલ્યું તારે વિન્નેગ. ગુરૂ-૧૨
 રોઘરોઘ નયણે નીર ખુટયા, ચાલે શોણિત ધાર. ગુરૂ-૧૩
 બાણ માર્યા મુને કારમા, કાળજે છેદ અપાર. ગુરૂ-૧૪
 ધણ વિખુટી મૃગલી, ચરે અત્તનાં ત્રણ. ગુરૂ-૧૫

નીર વિખુટી માછલી, છાંટે ઘડીએક પ્રાણ. ગુરૂજ--૧૬
 જીવ કોરેર મારું કેટલું? હજીયે ના મૂકે થંત. ગુરૂજ--૧૭
 ડગડગ ઉઠે ડુંગરા, મુજે નહિ મુને પંથ. ગુરૂજ--૧૮
 દાહ દધ મુને શું ગયા? રીશ કરોનહિ કંથ. ગુરૂજ--૧૯
 ચરણ ઉઠે નહિ ચાલવા, થરથર કંપે શરીર. ગુરૂજ--૨૦
 વરસ વિત્યા કંઈ માસનાં, રહેતી નથી હવેધીર. ગુરૂજ--૨૧
 મેળો કરો મારા નાથજી, વેળા વહિવહિ જાયે. ગુરૂજ--૨૨
 ચિતડે ચાંટયા હવે કેમ ખશો? ભલેશીસજોજાયે. ગુરૂજ--૨૩
 નાંચાની ચરદાશ એટલી, દાસને દેજો દીદાર. ગુરૂજ--૨૪
 ખાકી સેવક સેવશે, સેવા તમારી રે સાર. ગુરૂજ--૨૫

પદ ૪૨ બેતાલીસમું.

રાગ સેદજાનની વિનંતીના.

દર્શન દેજો દીનાનાથ; દાસીછું, નાથ દર્શનદો;
 સાહે થાઓ સરજનહાર; દાસીછું, નાથ દર્શનદો. (ટેક.)
 ભવે ભવ મારા વિજેગે ગયાંછે,
 સંજેગ કરો સ્વામીનાથ;
 દાસીછું, નાથ દર્શનદો—

ચારે ભુગની ચેલી તે હારી,
 પરણો પ્રેમે પ્રેમ નાથ. દાસીછું, નાથ. ૨
 બંધન મારા આવી છોડાવો,
 માયાના પાસ ભુગ નાથ. દાસીછું, નાથ. ૩
 કરોળિયોરે તારે બંધાણો.
 તેવી થઈ મુજ ધાત. દાસીછું, નાથ. ૪
 તાંતણો તેણે પોથી કાઢ્યો,
 તેથી થઈ તેમાં ધાત. દાસીછું, નાથ. ૫
 માયા બંધન તેવુંજ જણો,
 તેવો કુટુંબનો સાથ. દાસીછું, નાથ. ૬
 વિંછણુને જેમ બચણે ખાધી,
 તેમ ખાયે પરીવાર. દાસીછું, નાથ. ૭
 ગુનાહ હમારા જેને ના સ્વામી,
 દયા કરોને દાતાર. દાસીછું, નાથ ૮
 દીન વચન દિનતાના જણો,
 દુર્બળ મુજ અવતાર. દાસીછું, નાથ. ૯
 ભવબંધનમા આવી ફસ્યો છું,
 ફાંસી કાટો દીનાનાથ. દાસીછું, નાથ. ૧૦
 ચરણ કમળ મારાં ચિત્તડે ચોંટયા,
 લેહ લાગી દીનાનાથ. દાસીછું, નાથ. ૧૧

વિકટ વાગે હું રે પડયો છું,
 તમે ઝાલો મારો હાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૨
 વિલંબ હવે ના કરશો સ્વામી,
 નહિ રહે બાણ હવે હાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૩
 કેંઈયે બધાંણા શું કંદે ફસાણા ?
 વાર બણી થઈ નાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૪
 આકુળ બ્યાકુળ કાળજી કંપે,
 ધારણ કેવી રહે નાથ ? દાસી છું, નાથ. ૧૫
 વનવગડમાં મેલી ગયા છો,
 કંઈક કરો કૃપાનાથ. દાસી છું, નાથ. ૧૬
 પાલ પુટી નીર વહી ગયા છે,
 કેમે વળે મારો સાથ ? દાસી છું, નાથ. ૧૭
 વરસા રતુમા વીજરે ચમકે,
 વાદળે માંડી ધમધાર. દાસી છું, નાથ. ૧૮
 સરદ રતુમા ઝાકળ મારે,
 ખરફ કરે છે દોર. દાસી છું, નાથ. ૧૯
 ઉનાળે ઊકસાટજ ઊઠે,
 રોમે રોમે ઉઠે લાયે. દાસી છું, નાથ. ૨૦
 એટલા કષ્ટ કાયા કહેછે,
 પણ મનમાં આનંદ થાયે. દાસી છું, નાથ. ૨૧

(૭૫)

ગુરુજી મળતાં વિધન જાશે
જાશે પ્રલેકાળનું પાપ. દાસીછું, નાથ. ૨૨
નાંચો તમારો સેવક સદાનો,
ખાકી આપનો દાસ, દાસીછું, નાથ. ૨૩

પદ ૪૩ કિબત્ત. ૧.

એસો રોશન ઉજિયારો, જાપે ભહાન શશીકો વારો;
કળીર દિનકો ખ્યારો, જાને નાઉંકખર મેં પાચોહો.
પ્રેમશું બનાયો, કર્તા આપહી રચાયો;
દ્રસ્ટ પડત બ્રહ્માયો, સેસ્ટકો ગુર કાયો હો.
આયે હો કૃપાલ, મોયે લીજીયો સંભાલ;
કળીર દિનકે લાલ, મેને તેરોહી જશ આયો હો.
અહમદ નિરુધારા કહે, તેરોહી આધાર;
નાવ કીજીયો નિહાર, મન ઇમામોદિન સમાયોહો. ૧

પદ ૪૪ કિબત્ત. ૨

સાચે નરમેરે, નાવ મેરીકો લખાચો પાર
બેઠી હું કિનારે, મોચે તે રોહી શહારો હયે.
પડી હું ઓથાહ, નહિ માવત હે થાહ;

ઘેરી ભંવરને આયે, નહિ સૂજત કિનારો હયે.
 ઉતરંગી પાર, મેતો ઠહારી મજધાર;
 જિનૂકો સહારો, વોધમામોદિનકો ખ્યારો હે.
 અહમદ તું ચિંતા અબમતકર;
 મનુ અપને મેં ઉતરેગો પાર, નરમેરોમતવારોઘે. ૨

સાખી.

નાંચે વિનંતી અતી કરી, કીધી ત્રણસેને સાઠ;
 શુરૂલ મન ચેતીયા, રચ્યો લેવાનો ઠાઠ. (૧૫)

૫૬ ૪૫ |પસ્તાલીસમું.

રાગ ગરબી.

- ગોરજી ફરીયા મુલક ચોવીસકે, આઁયા વનમાંરે લોલ. ૧
 નાંચો વિલાપ કરેછે ત્યાંહીકે, હજુયે ના આવીયારે લોલ. ૨
 મન મળવાની મોટી હોંસકે, પાર કેમ પામિયેરે લોલ. ૩
 ના આઁયા ચતુર શુભણુકે, ટળવળી મરશુંરે લોલ. ૪
 શુર સમજ્યા નાયાની સાનકે, રથ ખેડઁવારે લોલ. ૫
 આઁયા આઁયા નાંયાના દેશકે,, ભક્ત તારવારે લોલ. ૬
 ગોરે દીઠો નાંચો તાંહીંકે, ફરે જ્યાં ફરમાંરે લોલ, ૭
 પડયો પગરવટે ખાડકે, માથાસમ્ ગરીયારે લોલ. ૮
 પ્રેમનો ખાંધેલો જીવકે, દેહભાન ભુલીયારે લોલ. ૯
 તેને શુદ્ધ દેહની નાંહિકે; શુર્તા શાહોથીરે લોલ. ૧૦
 તેને તે ગોરજી પાસે જાંધકે, ખોલાવે પ્રેમથીરે લોલ. ૧૧
 ભાઈ નાંચા તુતો જગકે, હમે આઁયા તેડવારે લોલ. ૧૨
 ધનધન તારી માત તાતકે, ધન કુળે ઉપન્યારે લોલ. ૧૩
 તારી સવળી પેઢી સારકે, કુળ તારું આધર્યુરે લોલ. ૧૪
 ગોરે સમજઁવો ખહુ વારકે, ત્યારે આંખ ઉધડીરેલોલ. ૧૫
 જ્યારે દીઠું ગોરનું મુખકે, આનંદ ઉલટ્યારે લોલ. ૧૬
 લાગે ગુરજીને નમી પાયકે, બન્યો પ્રેમ ઘેલડોરે લોલ. ૧૭

ઓયરે જવા હવે નહિ દર્જિ કે, અહ્યો આ છેડલોરે લોલ. ૧૮
 ગોરે જોયું પ્રેમ ભરપૂર કે, બોલ્યા વાતડીરે લોલ. ૧૯
 ખાડીની અરજી શાંભળો તાતકે, રાખજે લાજડીરે લોલ. ૨૦

પદ ૪૬ છેંતાલીસમું.

રાગ ગરબી.

શુર બોલ્યા ત્યાં નિરવાણુકે, નાંચા સાંભળોરે લોલ. ૧
 રૂઢિયું તારું પવિત્ર સારકે, તન થયું નિર્મળુરે લોલ. ૨
 હવે ચિંતા તારો ટાળકે, તને લેશું સાથમારે લોલ. ૩
 નહિ મૂકું તને હવે રાનકે, રહે જો બેલડારે લોલ. ૪
 જુગજુગ કરો રાજકે, અવિચળ પદ પાંખીયારે લોલ. ૫
 મનની ટાળો અધીરાઈકે, થાશે ગોડિયારે લોલ. ૬
 હવે ચાલો ગુજરાત દેશકે, બાપે પડાવિયારે લોલ. ૭
 કરવું છે ત્યાં કેટલું કામકે, શાહોજીયે મોકલ્યારે લોલ. ૮
 ચોકડીસઘલીના રચવો ઠાંડકે, અન્નંતનો સંધ સાંધવોરે લોલ. ૯
 વિશ્વ કુંવારીનો છે કાજકે, તોરણ બાંધવોરે લોલ. ૧૦
 નરજી પ્રગટ આવે ત્યાંયેકે, રચવો માંડવોરે. ૧૧
 કેટલીક રચનારચવી તાંહેકે, ભક્તોનો જ્ય ભાંગવોરે લોલ. ૧૨
 અન્નંતનો છેલો ભરવો બ્રહ્મકે, શાહોજી આગળેરે લોલ. ૧૩

- તેથી ચાલો નાંચા સાથકે, પંથ છે વેગળોરે લોલ. ૧૪
 ત્યાંથી લીધો નાંચો સાથકે, ચાલે હોંશથીરે લોલ. ૧૫
 ખાકીની કરજે એવી સાથે કે, અવિચળ સારથીરે લોલ. ૧૬

પદ ૪૭ સુડતાલીસમું.

રાગ ગરબી

- ગુરુચ આજ્યા નાંચાને લેઈકે, ગુજરાત આવીયારે લોલ. ૧
 આવ્યા અમદાવાદજ શહેરકે, સાહેને મન ભાવીયારે લોલ. ૨
 અમદાવાદે રહ્યા કંઈ દિનકે, કોચરખે આવીયારે લોલ. ૩
 પરછા પૂર્યા ત્યાં અતિ સારકે, પાર નાં પામીયેરે લોલ. ૪
 ગુરુચ રહ્યા ઝાઝા દિનકે, વળતા ચાલીયારે લોલ. ૫
 આવ્યા તે ગીરમતે ગામકે, પાદરે ઉતર્યારે લોલ. ૬
 મેઘ વર્ષાવ્યા તેને દિનકે, સમ કાળી ટાળીયોરે લોલ. ૭
 વળતાં વશાવ્યું પીરાણા ધામકે, વાઘ નસાડીયોરે લોલ. ૮
 કુંવારકા ક્ષેત્ર જાંબુદ્વિપકે, સાબર કાંડડેરે લોલ. ૯
 હિમપુરી નગરી શોભે સારકે, દુઃખડા ત્યાં ટળે રે લોલ. ૧૦
 સાથે સેવક બીજા ચારકે, શાંભળો નામને રે લોલ. ૧૧
 ભાભા રામને કીકી ખાઈકે, શાળો શોભતા રે લોલ. ૧૨

હાજર બેગ હબુરે સારકે, આન્નદ માલતા રે લોલ.	૧૩
અનેક ચરિત્ર ગુરૂના સારકે, પાર નાં પામીયેરે લોલ.	૧૪
મુડામાંથી મુઠી એક કે, કણ એકમણથી રે લોત.	૧૫
નાંયાકાકાનું પ્રણ એક કે, ગુરૂ નામનું રે લોલ.	૧૬
માયે શિખે શાંભળે જોડકે, ત્રિવિધી ટળે રે લોલ.	૧૭
જેણે ઓળખ્યા શ્રી નકલક કે, ભુગો ભુગૂ અવતર્યા રે લોલ.	૧૮
દશે રમીયો દીન દયાળકે, તેને જે વર્યારે લોલ.	૧૯
પાંમશે મુક્ષને દિદારકે, ખાકી એમ ઓચરેરે લોલ.	૨૦

સંપૂર્ણ.

પરચુરણ પદ.

પદ ૧ બું.

રાગ ગરબી (પુનમ આંદની) તા.

ગુરુભેટયા મુને ભાવે ભવ તારવારે, લેશે સેવકની સંભાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે.

મનુષ્ય દેહી ફરી કેવી રીતે આવશેરે? વેળા વીતેછે આવાર.
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. (૨૬)

મુખ સંપત સર્વે મળી, મળિયો મનુષ્યા દેહ;
ભવતારણ ભેટીયા, તોએ ના લીધો છેહ.

જુઠી માયાએ મન બાંધીયું'રે, તેથી પડશે ચોરસીની જાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૫

સંચિતે સર્વે મળ્યું, મનુષ્ય ભરતખંડ;
શક્તિ તે જો થાયે નહિ, તો પડશે દેવનો દંડ.

હજિ મળિ સાથે સહુને ચાલવું'રે, ભજવા એકજ દિન દયાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૨

કુટુંબ કબીલો કારમું, ચો દિશ ખાવા ધાયે;
મૂરખ તે શું મોહી રહ્યો, જનુમ અકારત જાયે.

મારૂં તારૂં મરખે મન માનીયું રે, પણ સર્વે એકજ દયાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૩

જુગત્તિ જુગની જાણવી, આદે અંતની રીત;
જે પંથે વિષ્ણુ વળ્યા, તે શું દેવું ચિત્ત.

વાટે વાટે જવું આપણેરે, જે ઘાટે હોય ગોપાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૪

અખિલા નંદ આનંદ કંદ, વિશ્વ વ્યાપક જેહ;
સુગુણ રૂપે આવીયા, ખોળી કાઢો તેહ.

વેદ વાણી જુગ સાથે સાંધવીરે, જેવા ગોર બ્રહ્મા દયાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૫

નાંચાની અરજ ચિત્ત ધરી, ગરજ આબ્યા તાંહેં;
પુરવના સંજોગથી, ઝાઝી તેની ખાંહેં.

ખાકી સેવા નિસદ્દિન કીજ્યેરે, એ રાખી વેદની ભાળ;
ભાવે ભજ્યે પીરશાહ નામનેરે. ૬

રાગ આશાવરી, ભેરવી, બેમાં.

કોઈ નહિ સંગીરે, જગતમે કોઈ નહિ સંગી;
 કાચે ફીરે નવરંગી? જગતમે કોઈ નહિ સંગી. (ટેક)
 માત ખીતા અરુણ તબલ, સ્વારથ કે સંગી;
 અંત સમે પોકાર કરે પન, હે દિલ બે રંગીરે. જગતમે ૧
 ભેન ભાનેજ કુટુંબ કબીલા, અરુણ તબલ;
 છાંડ ચલ્યો હંસા જખતનુકો; કહો હે ફિરકિનકીરે? જગ ૨
 તનીયા તનકી પુત્ર વધુ સખ, શકિત જખ તનકી;
 ઝરજેવર સખ ગિન્ને લાગે, ગતી ભંગ હુઈ જનકીરે. જગ ૩
 મિત્ર મીલાપી દેશખિરાદર, મિલન સખ ઝરકી;
 પ્રથ ગયેશે ભાવનાં પુછે, કેહ કોન તેરા સંગીરે? જગ ૪
 આહું પહેરજે સંગમે રહેવે, સેવાનાં જને તિનૂકી;
 મુરખ ભ્રમમે ફીરા ભુલાના, કાહેમરે ભટકીરે. જગ ૫
 અવશર હાથું ફિર નહિ આવે, જો જાયે થડી અખૂકી;
 ચેત ચેત મુરખ અભાગી, કર સેવા રખૂકી, જગ ૬
 ભાવ ભજન હિરદે ધરતે, મુરતા એક અનહદકી;
 ચરન ગુરૂકે ખાકી સેવે, સવના પ્રેમ પદકીરે. જગ ૭

(૮૪)

પદ ૩ જું.

રાગ ગાડી કલ્યાણી.

સમરન એક શુભાનારે ભાઈ, (૨)
ઘટ ઘટ એક અવિચળ નિશ્ચિન;
વસી રહ્યો દિલ્લુ જનારે. ભાઈ. (ટેક)
સકળવ્યાપિક્ સુખ ઘટ બોલે,
બોલન ચાલન ન્યારારે ભાઈ;
રંગે રંગે અધિક અનોપમ,
એકસે એકહે ન્યારારે ભાઈ. સમરન૦ ૧
આકાશ રચીયા પૃથ્વી બનાઈ,
કીધો સકળ પશારારે ભાઈ;
પવન પાણી અગ્ની સરજ,
રહ્યો સખશે ન્યારારે ભાઈ. સમરન૦ ૨
ઠંધર તિધર જીધર ઉધર,
બોલે બોલ બસારારે ભાઈ;
કોન કહે તું યાંહી નાહિ ?
જીધર તિધર કિર્તારારે ભાઈ. સમરન૦ ૩
અધીક નેહડા મીલ્લના કંકનહે,

વાટ વિકટ લોહ ધારારે ભાઈ;
 શિસહી જીવ પ્રાણના ભાવે,
 નોહી પાવે કિર્તારારે ભાઈ. સમરન૦ ૪
 પ્રેમ રસ પીવે સોપદ પામે,
 પામે સરજનહારારે ભાઈ;
 વિના પ્રેમે રખડી મરીયા,
 પડયો ભવકુપ મોઝારારે ભાઈ. સમરન૦ ૫
 લાજે લજવાણુ મુરખ અભાગી,
 ભમે ભવ સંશારારે ભાઈ;
 લક્ષ ચોરાસી તિન શિર્ ચોંટી,
 જિનેના જાણ્યો શાહ અવતારારે ભાઈ. સમરન૦ ૬
 પૃથ્વી પગ વિષ્ણુ નવ ધારે,
 રશાતાળ હાથે અંધારારે ભાઈ;
 પ્રગટ સ્વામી જુગે જુગ રમીયા,
 સાં નવ જાણે લોક ગંવારારે ભાઈ. સમરન૦ ૭
 નાંચા કાકા દાસ તીહારા,
 ગુરૂજી રક્ષન હારારે ભાઈ;
 ખાકી ભાવે કૃપા કરશે,
 અલેખ એક દાતારારે ભાઈ. સમરન૦ ૮

(૮૬)

પદ ૪ ચોથું.

ગરબો. (ચાલો ચાલોને સાહેલી સો સાથ, જલ ભરવાને)એ રાગ.

ચાલો ચાલોરે હાંહોરે ચાલો ચાલોરે રૂપિવર સાથ,
હરિને ભજવાને.

લિયો લિયોરે હાં હોરે લિયો લિયોરે સમરણી હાથ;
પીરશાહ જપવાને. (ટેક.)

હરતાં ફરતાં નામ ધણીનું, ઉમંગ અંગના માયરે,
અલીચિત્ત ધરવાને. ચાલો ચાલોરે ૧

હરણાકુંડ માર્યો પ્રેહલાદ તાર્યો, કરી અલીયે શાહે,
ભક્ત જીવ જોવાને. ચાલો ચાલોરે ૨

દશ શિર રોળ્યો, ભલિક્ષણ રાખ્યો, હરિચંદની કીધી શાહે,
રમત કરવાને. ચાલો ચાલોરે ૩

અનેક રૂપ અન્ત જુગમાં લીધાં, તારવા મુનિવર અપાર,
ભક્ત સાસે કરવાને. ચાલો ચાલોરે ૪

અલી આજે નર મહમ્મદશાહ આવ્યા, ગુપ્ત રહ્યા આલમાંહે,
દીધા કોલ પાળવાને. ચાલો ચાલોરે ૫

સમરણ કરીયે દિલે ના ડરીયે, કરશે રૂપિવરની સાથે,
વિઘ્ન હરવાને. ચાલો ચાલોરે ૬

મન થર કરવું ચિત્ત ત્યાં ધરવું, સુરતા ત્રવેણી માંહે,
એક રસ થાવાને. યાતો યાતોરે ૦ ૭

મન મારીને મેદો કરવો, સુરતી શલ્યા માંહે,
ધિરજ ધરવાને. યાતો યાતોરે ૦ ૮

સુખ દુઃખ સેહેવું મુન રહેવું, કહેવું ન કાંચે,
અમ્મર પદ પાવાને. યાતો યાતોરે ૦ ૯

એટલું કરશે શાહાને મળશે, સરવત્ર એકજ થાયે,
ખાક ગુણ થાવાને. યાતો યાતોરે ૦ ૧૦

અમ્મર ગુરૂ વાણી ખાકી કહું જાણી, કરે રૂપિવરની સાહે,
વિમરસ કરવાને. યાતો યાતોરે ૦ ૧૧

પદ ૫ પાંચમું.

રાગ (જયોદ્ધાના જાયા).

કાતમાના જાયા ડાહ્યા, ખાકરશાહના વિરાંરે,
વારે આવો વેહેલા મારા, હૈયા કેરા હીરાંરે.

જગદિશ્વર આશી તારી, આવોરે.

હાંરે હાંરે વાલા આવો રે.....ર.....(ટક.)

વિનતી શુભજ્ઞે માહેરી, શ્રી હરી મોરાર;

જગ તારણુ દુઃખ હરણુ, નર મહમ્મદશાહ દાતાર.

ફાતમાનાં ૧

કોલ પાળવા આવીયા, ગોર ઇમામશાહને ધેર;

દયાળુ દાતારજી, અન્નંતપર કરી મેહેર. ફાતમાનાં ૨

ખેતો રાન્યો પલકમા, ગર્વથી કાઢ્યો દૂર;

ગર્વ હરણુ જગતના, તાણી લીધું નુર. ફાતમાનાં ૩

ભાભા રામને રાખીયો, રથ સોંપ્યો તે હાથ;

મુક્તિ દીધી પલકમાં, હેતે લીધા સાથરે. ફાતમાનાં ૪

નાંયો લીધો રાનથી, મહા હત્યારો અપાર;

તેને તાર્યો પલકમાં, ના લાગી ચાર. ફાતમાનાં ૫

હાજર બેગ હબુરમા, ઈરાની રાજકુમાર;

આદે અંતના ભક્તતે, પુન્યશાળી અવતાર. ફાતમાનાં ૬

ખાકીદાસ છે આપનો, રાખજે તેની લાજ;

છેડો જાલ્યો આપનો, કંડણ વેળામા મહારાજ. ફાતમાનાં ૭

પદ ૬ દુ.

રાગ ગરબી.

આવી અરજ સૂણો મૂસર,

બુડાયે મારી નાવડલી;

તારો આવી અલી સરદાર,
બુડાયે ભારી નાવડલી. (૨૬ક.)

હુંતો આબ્યો છું તારી શરણમાં,
લાજ તે તારી કહેવાયે. બુડાયે૦ ૧

અવતાર લીધાજેરે કારણીયે,
તે કોલ પાળે કિર્તારરે;
દુઃખ દરીયાનો પારના આવે,
સંસાર સમુદ્ર મોઝાર. બુડાયે૦ ૨

જહાં જોઉં ત્યાં તેવા દીશો,
નર મહમ્મદશાહ અલી આપરે;
ઇમામ શાહ ઘેર પડે પધારી,
કૃતાર્થ કીધા અપાર. બુડાયે૦ ૩

સંસાર ભૂલ્યો તારા આરાધથી,
વળગ્યો પાખંડે અપારરે;
ચરૂપટ કરતો કાળિંગો ચાલે,
રાખે સર્વે તેનો આધાર. બુડાયે૦ ૪

જ્યારે શરણ પ્રેહતાદે લીધો,
પ્રગટ થયા મૂરારરે;
નૃસિંહ રૂપે કર્તા જુગમાં,

પ્રગટયા સ્થંભ મોઝાર. બુડાયે૦ ૫
 કરણ કલકની રમતો તમારી,
 બુજી શંકિના ગમારરે;
 પારિ પલકમા પામે તે તો,
 રાખે તુજ ઉપર આધાર. બુડાયે૦ ૬
 અમૃત શરીખા વેણ તમારા,
 પીધેથી અમ્મર થાયેરે;
 જાણ્યું અજાણ્યું કરશે જે નર,
 નિશ્ચે તે પરલે જાયે. બુડાયે૦ ૭
 આપનો સેવક ખાકી સદાનો,
 છો સત્ચિત આન્નદ સ્વરૂપરે;
 ચારે જુગના ભૂલેલો જીવડો,
 કરો હરી એકજ સ્વરૂપ. બુડાયે૦ ૮

પદ ૭ મું.

રાગ કાફી

વિશ્વ વાંશી વિષ્ણુથી નેહ ખાંધ્યુ,
 જગી જોત સ્વરૂપે ચિત્ત સાંધ્યુરે. (ટેક.)
 ખટપટ સર્વે આઘીરે મૂકી;

કરમેથી જીવ છૂટયો;
 જ્ઞાનના ધરેણું અંગે આ રોપ્યું તારે,
 તિમ્મર સરવે ટૂટયોરે. વિશ્વં ૧
 ત્રવેણી સંગમ નીચેરા મૂકી,
 આગળ વાટજ લીધી;
 ત્રણ કોશ પર ગામ અનુપમ,
 ત્યાં સુર્તાએ અચરજ દીકુંરે. વિશ્વં ૨
 એથી આઘેરોરે દેશજ કહીયે,
 ત્યાંતા સુર્તા બળ અટકે;
 વાંચ્યો ત્યાંથી જોત નિહાળી,
 અમ્મર કુપે દ્રષ્ટ પટકેરે. વિશ્વં ૩
 અનેક રૂપે નરજી આબ્યા,
 દશમે મેંહેલી પરમાણુ;
 જે નકલંકો નારાયણ વિષ્ણુ,
 તેનું નિશ્ચિ જાણ્યું રે. વિશ્વં ૪
 એટલા નિશાન જ્યારે નીચેરા મૂક્યા,
 આઘેરોશાહ મારો ઠડકે;
 વિન્ન વિનાશક ખાકી તણો,
 મહમ્મદ માથે અલી તોરો લટકે. વિશ્વં ૫

(૬૨)

પદ ૮ મું.

રાગ કાફી, ધીરાના રાગની.

મુજને નામ તાલુરે, પીરશાહ મૂકું નહિ;
એવુ અમૃતપાધુરે, તેને હવે થુકું નહિ. (ટેક.)
જેમ મૃગ વિંધ્યો વિણાએ, મોરલીએ વિંધ્યો નાગ;
વાશનાએ ભમ્મર વીધાણો, પતંગ ખળી થયો રાખ,
મન માફ વીધુરે, બીજે કંઈ ભાળું નહિ;
એવો અનુપમ હિરલોરે, કાચે કરી આપું નહિ. મુજને૦ ૧
સાએ કરી જગદિશ્વરે, રાખ્યા કરોડા કરોડ;
એવો અનુપમ ઢોલોરે, નથી જમતમા જોડ,
તે મૂરખ પસ્તાણોરે, જણે વિશાર્યો રાગે કરી;
ભૂતાવ્યોતે ના ભૂલોરે, જેને રંગે રમથી અલગો નહિ. મુજને૦ ૨
જ્યાં ત્યાં રૂપજ તેનું, જોતી સમ્ ભરપૂર;
ચિત્ત વિચીત્ર તેથી ના સૂઝે, સખધટ્ તેનુ નુર,
સમૂરણે સાએ કીધીરે, હાજર ઉભો રહી;
તે નુર નારાયણનુરે, ઘડો ઘટ બોલે જઈ. મુજને૦ ૩
એકજ શાંઈ રમત ઘણેરી, જહાં તહાં ભરપુર;
મૂરખ મન ચેતી નાશકીયો, તેથી પડીયો દૂર,

(૯૩)

નામે તે ઓળખાણેરે, અરબી રૂપે સહી;
અલી સાચે કરજેરે, ખાકી બીજે બચે નહિ. મુજને૦ ૪

---

૫૬ ૯ મું.

રાગ ગરબી.

ગુરૂ ને વિનવું રે, તન મન ધન વારી,
અર્પુશિસ ગુરૂ ચરણે રે હિમ્મત દિલધારી. (ટેક.)
જીલ્લે અમદાવાદમા, તાલુકે દશકોઈ;
ગામ પીરાણામહાં, કુંવારી ધરા જોઈ.
જોઈ મન હરખ્યું રે, ગુરૂ આન્નંદકારી;
ચિત માઈ ચોટ્યું રે; દિલે આન્નંદ ધારી. ગુરૂજી૦ ૧
પ્રગટ પીર ઇમામશાહ, ગોર બ્રહ્મા અવતાર;
નર અવતારે આવીયા, નર મહમ્મદ શાહ દાતાર.
જોઈ મોહ પામીરે, લીલે આન્નંદ ધારી;
હાજર બેગ હજુર છેરે, બઉં હું બલીહારી. ગુરૂજી૦ ૨
ધામ શોભે સરસ, સદાત્રત આપે નિત;
હું દાસ છું તમ તણે, ચરણ કમળની પ્રીત.
એમની વૈંશના રે, સૈયદો છે ભારી;

(૯૪)

પીરાણે એ રહેછેરે, તે સર્વે હક ધારી. ગુરૂજી ૩
કાનમ સુરત પીટલાદમાં, રહેછે સૈયદ જન;
નામ સર્વના દેતો નથી, ધરજે સાચે મન.

જત્રાએ લોક આવે છે રે, ઘણા નર ને નારી;
નમે આપ ચરણે રે, તન્ મન્ ધન્ વારી. ગુરૂજી ૪
પરછા ઘણા પુરીયા, કેહેતા ના આવે પાર,
કાશી દેખાડી પલકમા, સંઘ પામ્યો દિદાર.

ધર્મ સૌ પાળેછે રે, ઘણા નર ને નારી;
ઉત્તમ અવતારી રે, મનહર સુખકારી. ગુરૂજી ૫
ખાટી કરજેડી કહે, રાખો ચરણની પાસ;
દાસ તમારો જાણીને, ઓધારો જુગરાય.
દાસ આપનો વિનવેરે, બન્ને કર જોડી;
આશ ધારી તમારીરે, જપે તન્ મન્ વારી. ગુરૂજી ૬

પદ ૧૦ દસમું.

રાગ ગરબી.

શાહોજીને ભજવું રે, તન્ મન્ ધન્ વારી;
પીરશાહ નિત જપવું રે, લેશે ભવ જળ તારી. (ટંક.)

ધ્યાન ધર્મપર રાખીને, ધર્મ પાળું સદાયે;
મન માફં ચોંટી રહ્યું, નિત નિત લાગું પાયે.

મોહ મદ તજીનેરે, કડં ભક્તિ દિલધારી;
અમને તારી લેજેરે, ભવજળ છે ભારી. શાહોજી ૧

મચ્છ આદિ રૂપ ધરી, ભક્તની રાખી લાજ;
પાંચ કરોડી તારીયા, કરતા યુગે માહારાજ.

ત્રેતા યુગમા આવ્યારે, હરિચંદને તારી;
સાત કરોડી સીધ્યારે, ભવજળથી ભારી. શાહોજી ૨

દ્વાપુર યુગમાં આવિયા, તાર્યા યુધિષ્ઠિર રાયે;
નવ કરોડી ઓધર્યા, લાગ્યા શાહોને પાયે.

અમને તારી લેજેરે, પ્રેહેલાદ લીધો તારી;
વાર સેવકની કરજેરે, તમ વિન્તા દુઃખ ભારી. શાહોજી ૩

પીર સુદરદિન આવી, તાર્યા કરોડી આર;
કાગળ નાવે ઉતારીયા, સેવકને ભવપાર.

અન્નંત ઓધારશોરે, દશમાં અવતારી;
નકલંકીરૂપ ધરશોરે, અન્નંતના ઓધારી. શાહોજી ૪

ખાકીદાસ છે આપનો, આદે અંતની રીત;
મન નિર્મળથી ભજું, ચરણ કમળની પ્રીત.

દાસ આપનો જાણીરે, સાચે થાઓ મોરારી,
વિધન મંત્ર હરજેરે, અચળ દાતારી. શાહોજી. ૫

પદ ૧૧ મું.

રાગ ગરબો.

સખી પડવે તે પથે સીધાર્યારે,
અગ્રેર વનના તે મારગ આલ્યારે;
સાથે હાજર બેગતે આવ્યા,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧

સખી બીજે તે વનમાં બિરાજેરે,
ત્યાંતો એક લૂટારો રહેછેરે;
નામ કેહેતાંના નાથો કહે છે,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૨

સખી ત્રીજે ત્રિભોવન ના જાણ્યારે,
લૂટવા કાજે હૈયે હર્ષ આણ્યારે;
જેવા તીર ચડાવીને તાણ્યા,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૩

સખી ચોથે ચતુસાઈ કીધીરે,
હાથ ઉંચાસેઠા એવી આજ્ઞા દીધીરે,
પછી અમ્મર દ્રષ્ટિ કીધી,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૪

સખી પાંચમે અમૃત સીંચ્યોરે,
નામ ગુણવંત નશિરદીન કીધોરે;
શિષ્ય બાણીને સાથે લીધો,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૫

સખી છઠ્ઠે આવી પોંત્યોરે,
આવી આશન સાખર ત્રણે કીધોરે,
નીર ચોદિશ ત્યાંતો દીઠા;
વિશ્વપતી ગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૬

સખી સાતમે લીલા ત્યાં કીધીરે,
પૂર ફાડીને વાટજ લીધીરે;
ત્યાં પાર તે ગાડી કીધી,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૭

સખી આઠમે ગીરમતે આબ્યોરે,
ત્યાંતો સરવેને મન ભાબ્યોરે;
લાવી વર્ષાદ ધાન નીખાબ્યા,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૮

સખી નોમે તે કૃપા કીધીરે,
તીર નાખી જગ્યા તે લીધીરે;
વાધેત્રણ રજ શિરપર લીધી,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૯

સખી દસમે દરગા બંધાવેરે,
ત્યાંતો મનુર સર્વે આવેરે;
સર્વે લોકોને મનુ ભાવે,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૦

સખી એકાદશી તે કહીયેરે,
ત્યાંતો નિશદીન આન્નદ લેયેરે;
અહાર નિંદ્રા તણ બેશી રહિયે,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૧

સખી બારશે રોજે ચણાએરે,
મનુરોને આન્નદ ન માએરે;
ગાદી હેઠેથી નાણુ અપાએ,

વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૨

સખી તેરસે મનુર વિચારેરે,
ગાદી હેઠે તે નાણુ કાવેરે;

(૯૯)

રાતે આવું તો સૌ હાથ આવે,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૩

સખી ચૌદસે ખોદી થાકયોરે,
પછી બમણે દામે આન્નદ વાપ્યોરે;
સ્વામી દ્રષ્ટે નવનિધે થાપ્યો,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૪

સખી પુનમે સંધ શોહાવેરે,
યાત્રાળુ તે કાશીયે જવેરે;
ગુર પ્રતાપે દર્શન પાવે.
વિશ્વપતીગોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૫

સખી પુનમચંદ અલી કહીયેરે,
તેની કૃપાએ આન્નદ લેયેરે;
એના દર્શને અમ્મર થેયે,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૬

સખી ઇમામ અદ્રષ્ટ આવેરે,
તેતો આલમાહી શોભાવેરે;
તેનો પાર તે કોઇ ના પાવે,
વિશ્વપતીગોર હૃદયમા રહેજેરે. ૧૭

સખી પંદર તિથી થઇ પૂરીરે,

(૧૦૦)

એતો ખાકીએ હર્ષ શું જોડીરે;
કૃષ્ણપક્ષ દસમે થઈ પુરી,
વિશ્વપતી મોર હૃદયમાં રહેજેરે. ૧૮

પદ ૧૨ ખારમું.

રાગ ગરબા.

સખી પડવે અંબોલા ના રહિયેરે,
અવગુણ તે સધલા સહિયેરે;
નરમહમ્મદશાહ દર્શન દેયે,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૧

સખી બીજે તે બહુ નામીરે,
કરોડી અન્નંતના આપ સ્વામીરે;
હું અરજ કરું શિસ નામી,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૨

સખી ત્રીજે સકળ ગુણ ભરીયારે,
એવા આપ અક્ષતના દરીયારે;
આજે કળયુગનો વર વરીયા,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૩

સખી એથે ચરિત્ર બહુ કરીયારે,
કરતા યુગમા પ્રેહસ્તદ તમીયારે
એવા સાતે હરિચંદ વરીયા,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૪

સખી પાંચમે પાંડવ આબ્યારે,
શ્રી બુદ્ધે હિમાળે સિધ્યાબ્યારે;
નવ કોડી અભ્ય પદ પાયા;

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૫

સખી છઠ્ઠે કલયુગમા આબ્યારે.
બાર કોડી સુદર દિન લાબ્યારે,
એવા અનેક ભક્ત આધાર્યા,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૬

સખી સાતમે સેવી સુખ લેયેરે,
આત્મ એક દુઃખ કેને ના દેયેરે;
માહા વાયક સમજ રહિયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજેરે. ૭

સખી આઠમે અન્નદે લેયેરે,
કામ ક્રોધ લોભ તજ દેયેરે;
વાદી વિકાર બ્રહ્મમાં ભળિયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૮

સખી નામે 'હુ' પર હરીયેરે,
દયા ક્ષમા યે આન્નદ દૈયેરે;
વિવેક વૈરાગે ભવ સાગર તરીયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૯

સખી દશમે દયાળ ઓળખવોરે,
તેના રૂપે અજ પો અપવોરે;
શાહા રૂપે તે ધ્યાનજ ધરવો,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૦

સખી એકાદશી નિષ્કળ જશેરે,
બીજ શુક્રવારી બહુ રૂળશેરે;
તેત્રીસ કરોડીમાં જઈ ભળશે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૧

સખી પારસે કેમ ભમીયેરે !
સઘળા દુરીજનથી મન ડરીયેરે;
અંત્ર ટાળી બ્રહ્મ વરને મળીયે,

શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેખેરે. ૧૨

સખી તેરસે તિરથ સાચોરે,
પડી રહેશે તે આ પિંડ કાચોરે;

જઈ સત્ સંગતમાં રાચો,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજો. ૧૩

સખી ચૌદસે ચો દિશ ભીતીરે,
બીજ સરવે ફાગટીયા મોતીરે;
મોતી સાચા તે લેજો ગોતી,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજોરે. ૧૪

સખી પુનમે પ્રેમરસ મીઠોરે,
શાહાપીર દરબારે દીઠોરે;
લાગે પીરશાહ ખાકીને મીઠો,
શ્રી નકલંકી નાથ દર્શન દેજોરે. ૧૫

પદ ૧૩ તેરમું.

રાગ ભજન, ચલતીનું.

જમમાં જીવજી થોડું રે હંસા, જહું છે વહેલું મોડું. (ટેક)
પવન લહેરે પર સ્વાર છે ને, મરણ આવે દોડયું,
છોડાવ્યું નહિ છુટે, જ્યારે જમે ડોકું તોડયું, રે હંસા;
જહું છે વહેલું મોડું. ૧

સગા કુટુંબી સરવે સંગી, જ્યાં લગી ગાંઠમાં લાણું,
જરવિના કોઈ ના બોલાવે, એવું આ કમઠાણું રે, હંસા;
જવું છે વેહેલું મોડું. ૨

નિયિંત સુતો જરા ન જગ્યો, ક્યાં રહેલું ક્યાં જવું?
દીધો કોલ તે કેમ વિશાર્યો? માયામાં લપટાણું રે, હંસા;
જવું છે વેહેલું મોડું. ૩

સંત સમાગમ કદી નાં કીધો, અંતર હેત ના આણ્યું,
વિષે સુખમાં સિન થયો પણ, નથી એથી અંજણ્યું રે, હંસા;
જવું છે વેહેલું મોડું. ૪

સગાં સંબંધી વહેરી તારા, તેમાં મન બંધાણું,
અતી પ્રેમે પોકાર કરે પણ, ટાળે હરીભજનનું ટાણું રે, હંસા;
જવું છે વેહેલું મોડું. ૫

વારે વારે હરિ આવિયા, તોએ તેં નાં જાણ્યું!
કહેબાકી આ કલજનુગમાં, નરમહમ્દશાહનામ ગવાણું રે, હંસા;
જવું છે વેહેલું મોડું, ૬

---

૫૬ ૧૪ ચૌદમું.

સુગ ભજન

જગસે નહિ ડરંગા બે, કે શમરન ખુલા કરંગમણ. (ટંક)

એક નિરંજન જો અવિનાશી, જગ ઓધારણુ આયા,
શ્રી નકલંકી નારાયણુ વિષ્ણુ બેદ તિસકા પાયા;
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૧

લાજ ના જાણું મરજદ ના જાણું, ના જાણું અંતર માયા,
એક અવિચળ નિશકિત જનું, જો રૂપ ધર કર આયા;
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૨

મેં જનું કે વોહી જાને, જુસ્ને રૂપ સમાયા,
જુગો જુગમે રમૂકે શાંધ, રૂપ અલી ધર આયા;
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૩

યેહ સંતત કે મત જગતમે, રૂપ વિષ્ણુકા પાયા;
જુગમે જો હે રૂપ હરીકા, વોહી અલેપદ કેહેવાયા,
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૪

વોહી રૂપ આજ અવિનાશી, મહમ્મદ નામ જાણાયા,
ધમામશાહકે ધરકો પધારી, પીરશાહ ખુદ જપવાયા,
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૫

મેહેર કરના દાસકે ઉપર, ખાફા ચરનમે આયા,
એસી કૃપા દયાલકી હો, ફિર લોપે કયા મદ આયા?
જગસે નહીં ડરંગા બે. ૬

પદ ૧૫ પંદરમું.

રાગ ભજન.

વન વન નહિ ફીરંગાળે, કે બ્રહ્મસે મીલારહું ગાજી.(ટેક.)

અડશઠ તિરથ અખ નહિ જાઉં, ઉજડ ઘરસે માયા;

અડશઠ તિરથ આન રહે સખ, બ્રહ્મમેં ધામ બનાયા.

વનવન૦ ૧

એકહી તિરથ બ્રહ્મ નિરંતર, અણુઘટ ઘાટ ઘડાયા;

વિકાર સગલે દુર કીયે તખ, બ્રહ્મા નામ ભણાયા. વનવન૦ ૨

બાંકનાલ મુકામહી બનાહે, એકા હસ ફીર આયા;

મેહલ ઝલકે માહ સુનકા, અનહદ નાદ સુણાયા. વનવન૦ ૩

દ્વાદશ ચક્રકા તો દેખો તમાશા, કમલ એક નજર આયા,

એકહિ પાંખડી ઉસકી કહિયે, તામે ડાઠ રચાયા. વનવન૦ ૪

અજખ તમાસા અજખ નગરકા, સત્ ગોરને સમજ્યા,

પ્રેમપંખીપરસ્વારકરકે, સુનશિખરપર ચડવાયા. વનવન૦ ૫

સાખર કાંઠે કુંવારકામે, નગર એક આપ બનાયા,

આદ બ્રહ્મ ઇમામશાહ ઘર, આદ નિરંજન આયા. વનવન૦ ૬

નરમહમ્મદશાહ નામ ઉસીકા, જોથા અલી કેહલાયા,

પીરશાહ બપઉસીકાજપીયે, ચેહી ઉસીકી માયા. વનવન૦ ૭

(૧૦૭)

લીયા ધરમ સતપંથે ઉસીકા, દાસકા દાસ કહેલાયા,
ખાકી સેવા ઉસકી જને, મહાપદમે જે પાયા. વનવન૦ ૮

પદ ૧૬ સોળમું.

રાગ ભજન.

સગત મોકુ સાંઘ સમરનકી ચટકી,
નાખું કાલ કરોધકું પટકી. (ટેક.)

બનકે બેરાગન સખ જુગ હુંડું,
હુંડું ખોલકે ખિડકી. સગત૦ ૧

ખિડકી ખોલકર માંહી જણતો,
રાખે ચોર તે પાંચ પકડી. સગત૦ ૨

ચોર હઠાવન મુજ હાથ આઇ,
સત્ય સમૂશોર પકડી. સગત૦ ૩

શિળ સંતોષકું આગેહી રખકર,
સખ ચોર બાંધુમે જકડી. સગત૦ ૪

અનુભવી મુરશાદ પાયા જખહી,
સે સાહેબ બતાયા પકડી. સગત૦ ૫

પીરશાહ નામ નિશદિન જપસે,

(૧૦૮)

તો રાહ અલીસળ પકડી લગત ૬
સેવા કરતે આલ અલીકી,
ખાકી રાહમાં નહિ રહે અટકી. લગત ૭

પદ ૧૭ સતરમું.

રાસ ભજન.

ખની મેતો સુતાં દેરીકી નટડી,
ખાંધું મેતો પંચ ભુત જકડી. (ટેક.)
ઇંગલા પીંગલા કે ખાંસ ખનાયે,
ઉપર નાખી સુતાંકી રસડી. ખનીમેતો ૧
જ્ઞાન વૈરાગકે ખીલે લગાયે,
ખાંધી હે દેરી જકડી. ખનીમેતો ૨
સત્ સંગતકા દોલ ખનાયે,
ચોખ ચિલેકકી લકડી. ખનીમેતો ૩
ધસલિલાહસેં ફૂંક પખાધયે,
સાંસ મુરનાધ પકડી. ખનીમેતો ૪
ચોખ હમારી ખમન મંડલકી,
અલ મુરવ વધાં દરડી. ખનીમેતો ૫

(૧૭૯)

રૂપ અનુપમ વેલે નરજીકે,
શિરપાધકે કલગી લટકી.   બનીમેતો ૬
પીરશાહ શબ્દ અનુપમ હિરલો,
ખોજે જ ઝવેરીકી હટડી.   બનીમેતો ૭
ખાંકી ખેલે આપ અકેલા,
લગીસુન્ શિખરકી ચટકી.   બનીમેતો ૮

પદ ૧૮ અસાદમું.

રાગ ભજન ચલતી.

ખેલો સંતો અજબ મ્યદાના,
પાયા હમને નરમહમ્મદશા સુલતાનારે. (ટેક.)
અનુપમ આપ અલેખ અવિચળ, કરનહાર સખ જહાંનાં,
અંતર આપ એકહી ખિરાજે, પીરશાહ શબ્દ પરમાનારે.
ખેલો સંતો ૧
ત્રવેણી તિરથ અજબહ વટમાં, કાયે ફીરો વેરાના ?
મહા વાયકકા ભેદ પીછાણી લો, શાહખિના શમ્શાનારે.
ખેલો સંતો ૨
મૃગ કસ્તુરી વનવન ભટકે, ભેદ કસ્તુરીના જના;

(૧૧૦)

એસા તુજમાં સાંઘ બીરાજે, મેરમ ગુરસે લા ધ્યાનારે.

ખેલો સંતો ૩

વેદ પડીપડી અરથના સીજે, જખલગ અંતર નહિ જના,

મુરખ ભટક ભટક મરે, બ્રહ્મ વચન શું નહિ ધ્યાનારે,

ખેલો સંતો ૪

સદ્ગુરુ ચરણે ખાકીરે વિનવે, માનો સંત સુજના,

પરીબ્રહ્મ આપ ઘટોઘટ બોલે, પ્રેમરસ પીહો મસ્તાનારે.

ખેલો સંતો ૫

પદ ૧૯ આગણીસમું.

રાગ કાફી ભજન.

સુરતા સમાણી સત્ગુરુ ચરણે,

અખંડ સુખ લીધું, ટાળ્યા જમને મરણે.

બીજે કેમ બોલું, બ્રહ્મ સુંદર વર મળિયા;

ગુરુજના પ્રતાપે, ચોરાશી ફેરા ટળીયા. (ટેક.)

વેદે વખાણ્યા ને જુગમાંહી જણ્યા, જંબુદ્વિપે પળીયા;

જુગો જુગમાં રમત તમારી, અરબી રૂપે અવતરીયા,

સુરતા ૧

રૂપ તમારું કેવી રીતે વીનવું ? નરજી અઢળક ઢળિયા;

(૧૧૧)

તેજે ચંદ્ર સૂરજ લજવાણા, જુઓ રાહુએ ગળિયા.

સુરતા૦ ૨

સદ્ગોર ઇમામ આપે અવિચળ, સુગુણ શામળિયા;

ખાકીદાસ તમરો વિનવે, અરજ સુણોને પાતળિયા,

સુરતા૦ ૩

પદ ૨૦ વીસમું.

રાગ ઘોળ.

લજલોને ભાવેરે, મનહર મોરારી;

અલી અવિનાશીરે, નકલક અવતારી. લજલો૦ ૧

અભ્યપદને લેણુરે, ' આ ' પદને મૂકી;

આત્મ ઓખવોરે, માયાને ચુકી. લજલો૦ ૨

કોલ કેમ વિશાર્યોરે, ગ્રભ વેણુ ગયો ભુલી;

વિષ્ણુ રૂપ નાં જણ્યુંરે, એ છે મોટી સૂળી. લજલો૦ ૩

કહેતો કે નવ ભુલુંરે, જો ખાહેર નીશરૂં;

અરધુ સર્વે સાહેબનેરે પલ એક નવવિશરૂં. લજ૦ ૪

માયા સર્વે. કાચીરે, જો જે અંતર આણી;

કહે કોણે ભોગવીરે છે એકેએધાણી ? લજલો૦ ૫

(૧૧૨)

ભજલોને ભાવેરે, વિષ્ણુ ૩૫ પ્રમાણી;
લેને સોળે કળાએરે, મહમ્મદશાહ એધાણી. ભજલો ૬
ભટકતો રહેજેરે નથી કંઈ ખીજે આરો;
ખાકી આજ કળબુગમારે, શ્રી અલીનો વારો. ભજ ૭

પદ ૨૧ એકવીસમું.

રાગ ગાડી.

મુજધર શાહ મેહમાનારે, ભાઈ મુજધર પીર મેહમાના;
તેત્રીશકોડી દેવ મુજધર આયે, હુવા અખૂહી કિલ્લાના. (ટક)
સેવા સંતકી નિશદિન કરના, જો હોય અવિચૂળ ઇમાના.
દુર્મતી આપે ડાહ્યા થાવે, ઉલટ જાવે ઇમાના. મુજધર ૧
અતી અદકારી મનુષ્ય ઉપકારી, સરજનહાર સખજહાનાં;
શોહી આયા જુગ જુગ રમકર, કરને ભક્ત કામાં.

મુજધર ૨

વોહી નિરંજન આપ અવિનાશી, રખલે શોહી નીશાંના;
ક્રિયા કરતવ સખૂતનકે કરના, વચન ગોર પ્રમાનારે;

મુજધર ૩

મેલા શાહકા તખહી પાવે, સેવે અલેખ એકહી ધ્યાના;

(૧૧૩)

આલેઆલે અલકર આયા, જે મહમ્મદશાહ કહેલાના.

મુજબર૦ ૪

વાહી અલી જે જુગ્ જુગ્ રમીયા, શોહી પીર ધર આના;
તન મન ધન શાહચરને ધરનાં, છાંડ દે કુલ અભિમાના.

મુજબર૦ ૫

આલતિસકી અમ્મર જનો, રહો શાહ તિસ્મે નિધાના;
સેવા આલ અલીકી કીજે, વચન ગોર પ્રમાના.

મુજબર૦ ૬

ભુલ્યા નર શો ફેરા ખાવે, ઓર જવે ચોરાસી ઠામા;
અન્નંત જુગમે રમતાં સાંધ, ખાકી સેવા તિસકી જના.

મુજબર૦ ૭

---

૫૬ રર ખાવીસમું.

રામ ગાડી.

ચેતચેત મનઅખ શાહ દરશનકી વેલારે; ભાધ ગોર
દરશનકી વેલા,

આખ અવિનાશી સર્જન હારા, કરલે તિસકા મેલા.

ચેતચેત૦ (ટક)

(૧૧૪)

ચિત્ત નિર્મળ મન વશ કરલે, પામો આપોઆપ સવેલા;
ગોર નર જાહેર બેલી બેઠા, આપો આપ અકેલા.

ચેતચેત૦ ૧

મારગ દોહેલા કંઠન મુકામાં, ઘડ ચડના હે દોહેલા;
સોહી મારગ સેજે પાવે, હોય મુર્શદ અલખેલા.

ચેતચેત૦ ૨

લક્ષ ચોરાસી ફિરફિર થાક્યો, તબહી પાયો મનુષ્ય દેહા;
આ અવશરમે ચેતજ પ્રાની, નહિતો કંઠન હોયગી વેલા.

ચેતચેત૦ ૩

એ રંગરસિયા સખ જુગ બશિયા, વશિયા અંતર અકેલા;
નિર્ગુન આપે અલખ અવિનાશી, બતાવે મુરશદ શોહેલા.

ચેતચેત૦ ૪

જે ગુન જને શોહી પેછાને, સૂરખ ખાવે ઠેલા;
આલ અલીથી મક્કર પડીયા, તીશે હોયે જમ્ કા હેલા.

ચેતચેત૦ ૫

અનુભવિ હોયે વોહી જુગજને, લક્ષન ત્રીસમાહેલા;
નિર્મળ ચિત્ત આપહી જ્ઞાની, બ્રહ્મ કુલકા જે હોવેલા;

ચેતચેત૦ ૬

વાણી નિરમળ નહિ અલીમાની, કામ રહિત અકેલા;

પુરન લક્ષ્મી ત્રીસહો જીસમા, શોહી કરાવે મેલા.

ચેતચેત૦ ૭

સમરન કરના દિલ નહિ ડરના, ધરના ક્યાન અલખેલા;
માન મમતા તજીકર રહેના, સમરલે સાંઘ ખાકી અકેલા.

ચેતચેત૦ ૮

પદ ૨૩ તેવીસમું.

રાગ ભજન.

નાથ કવેશે ગજુદો ખંધ જૂઠાયા, (એ રાગ.)

શાહો તમે અન્નત ઓધારણુ આઁયા;

શાહ પીરશાહ સત્ય જપાઁયા.

શાહો૦ (ટૅક)

સુદરદીન સંગજ લેધને, શાહ દર્ગે સિધાઁયા;

કાગલ નાવે ખાર કરોડી, દરિયાને પાર લગાઁયા. શાહો૦ ૧

સંગ સવળો સાચો દેખી, મન માંહે મલકાયા;

વીંટ વજ્જર વાટે ઉઠી, મોટપે મન પસ્તાયા. શાહો૦ ૨

મોટપ ટાળી તપ ધર્યું ત્યારે, શાહોજી આપજ આઁયા;

શિર ખંધ તેતો પોતાનાં શિરનું, સદ્ગોર શિરધરાયા. શાહો૦ ૩

નિર્ખિ નરને નિર્પાગ પોતે, પીર કબીર દીન આઁયા;

આંકની પાત્ર વાટે વણેલી, શાહો સન્મુખ લાઁયા. શાહો૦ ૪

અર્દાશ એવી અંતરે રાખી, શાહોજી મન હર્ષાયા;

અન્નતનો વર પીરને આપી, નામ હશનશાહ બરાયા. શાહો ૦૫
 પીરજી તેતો પ્રેમથી બોલ્યા, પિંડ લાવી પસ્તાવા,
 કલબુગ માંહે અન્નત કરોડી, કેમ આવેહો ડાહ્યા? શાહો ૦ ૬
 હેતે હરજી હશીને બોલ્યા, તમ્ વર મહા પ્લહ જયા;
 તે વર માંહે રમત હમારી, નામ મહમ્મદ મચાયા. શાહો ૦ ૭
 એક નુરને એકહી તન્ન, ઇંદ્ર ઇમામ દીન કાવ્યા;
 એ વરમાં આપણુ રમશું, નિશ્ચિંત રહો મમ્ ભાયા. શાહો ૦ ૮
 અંત પ્રયંત એહીજ વરમાં, મહમ્મદ મેહેદી ભણાયા;
 એવા વચને અદ્રષ્ટ આપે, હરિવૈંશ તેતો પુજયા. શાહો ૦ ૯
 વિનવે ખાકી નિર્મળ નુરને, શરણે રાખો હોરાયા;
 નિશદિન સેવા નાથ તમારી, નાથ અનાથ નાં કાવ્યા. શાહો ૦ ૧૦

પદ ૨૪ ચોવીસમું.

રાગ ગરબો.

સત્પંથ સદા એજ સાચોરે, પુરા પ્રેમે મુનિજી આજ રાચોરે;
 હાથ જોડી શાહોજી પાશે જાચોરે, થાઉં સત્પંથી નવ રહું
 કાચોરે, સત્પંથ ૦ (ટેક.)

વેદ અનાદી જે કહે, અખંડ ધર્મ સોહાગ;
 મૂર્ખ અધુરે વળી રહે, પૂરે નવ મળે જગરે.

૩૫ વિષ્ણુનાં સોએ સાચારે, આઠ્યા દશે નવરહા પાછારે;
દેવ યાનીમાં ના હોય ખાંચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૧

વર્ણન એ વેદો કહે, અખંડ ૩૫ અમાપ;
ખંડ ખંડ તેને લહે, તે સતિયાને દે શ્રાપરે !

મતી મંદ થઇ મન ડોલેરે, ૩૫ દશમની નિંદા બોલેરે !
૩૫ દશમને મુનિજી રાચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૨

ચારે વેદો એએકના, અંગ ભાગ વિભાગ;
નાસ્તિક એવી ટેકના, ટાળવા સોધે લાગરે.

ચોથો વેદ જે અંગે લાવેરે, પૂરા પ્રેમે એ ૩૫ને ગાવેરે;
અમ્મર વાણી એ દેવને રાચોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૩

નિંદાએ નાસ્તિક રહે, હોય ન વેદનું ભાન;
છંદ કુછંદને આસ્તિક કહે ! જ્ઞાન તાનમાં યુદ્ધતાનરે !
વાલ્મિકીએ વાણી હઠવીરે, સત્ય શોધ તે દશની ખતાવીરે;
સાત સવંતમાં જન્મેલ જયોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે. ૪

સાખર ત્રસ્ટે સ્યામજી, સંકલ્પ વેદનો સાર;
સાખર મગા નામધી, લહે જગ એકા તારરે.

ચરણવિષ્ણુનાંજે સ્થળે હોયરે, તિથિ યાત્રાનો ધામતે જોયેરે;
ચંદો પથે ન પગ મૂકો પાછોરે, સત્પંથ સદાએજ સાચોરે. ૫

કાળીંગાને ટાળવા, દેહ ધરે આવાર,
તેવા સ્થળને માળવા, ચાલો તે સૌ આપારરે.

કાગ લૂશુ ડે પક્ષ નવ રાખીરે, વાત સાચી જે પોતે દાખીરે;
ગુરૂડણ્યે જે જ્ઞાનજ મચ્યોરે, સત્પંથ સદા એજ સાચોરે.૬

દેવયાની પંથ એ; વાણી ચારે ગાયે;
નહિ ભાષાનો અંતરો, દ્વેષ તણો નહિ ડાયેરે.

એવે પંથે ચડી જઈ મચ્યોરે, ત્યારે મળશે તે ધણી સાચોરે;
ખાકી ખોટાથી નવ ખાઓ ખાંચોરે; સત્પંથ સદાએ સાચોરે.૭

પદ ૨૫ પચીસમું.

રાગ ગરબા.

જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે, એને હૃદયે પ્રેમ જોત મગીરે;
તેની ભ્રમણાતે સરવે ભાગીરે, એણે માયા જાળ ઝટ ત્યાગીરે.
જેને (ટેક)

રૂપ અનુપમ જે લહ્યા, કહ્યા વેદે વિસ્તાર;
જે રૂપે નર ઓળખો, તેનો કહું વિસ્તારરે.

રગે રગે વીંધાયે વૃહ બાણરે, લાગે શાહ સુરતાની તાણરે;
તેની સુરતા તે સ્વપ્નાથી મગીરે, જેને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે.૧

સૃષ્ટી સમેના માનવી, મૂરખના સરદાર;
જ્ઞાન દેવા દિલ્હા ધરી, પધારિયા કિર્તારરે.

૩૫મૂ ૩૫મૂ વેદ જોને બોલેરે, જોના સોને તે દશ ભેદ બોલેરે;
તેની સોધ એને ચિત્ત જાગીરે, જોને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૨

વખતે વખતે આવીયા, સરજ્યાની કરવા સાર;

મૂઝ કૂઝ ને બ્યારાહ થયા, શ્રી નૃસિંહ એ દાતારરે;

તેને જાતને ભાંત નહિ વાલીરે, વેલા વેલાની કળા ન્યારીરે.

એવા ૩૫ની હોય તેને તાલીરે, જોને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૩

વામન કૃષ્ણરામજી, રામ કૃષ્ણ દાતાર;

બુદ્ધા રૂપે શ્રી નાથજી, પાણ્ડવના આધારરે.

પાણ્ડવ તારણ નરનાથ આબ્યારે, ૩૫ મલેઝ માટીનું કાબ્યારે;

હરિ કળાની રઢ તેને જાગીરે, જોને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૪

નકલંક રૂપે નર નાથજી, અરખના સરદાર.

કલભુગ તારણ આવિયા, ભારથનાં ભરથારરે.

સરદૂ સતમૂ મદીના સ્યામ બોલેરે, વેદ સામ તે સત્ય ભેદ બોલેરે;

અલી ૩૫ની ખોજ તેને જાગીરે, જોને લગ્ની સાહેબ શું લાગીરે. ૫

આલીશ જામે પરવરી, રમૂશે દીનાનાથ;

આગમ આ આત્મ તણી, સુણજે સરવે સાથરે.

એ વાણી અગમ ભેદ બોલેરે, નખીનુર સદ્ગોરજી બોલેરે;

(૧૨૦)

ખંત ખોલે તેને બગીરે, જેને સગ્ની સાહેબ શું સાગીરે. ૬

બત્રીશે મહમ્મદ આવજી, પરિવાર પીર ઈમામ;

છત્રીશે અશરફ શાહજી, વૈરાટે વિશ્રામરે.

હારે હારે ગણી વાત બોલેરે, જ્ઞાન ગુંજ હૃદય જેને બોલેરે;

ખાટી વાત તેને સુદ્ધ સાગીરે, જેને સગ્ની સાહેબ શું સાગીરે. ૭

પદ ૨૬ છવીસમું.

રાગ ગરબા.

મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે, જૂઓ જૂઓ ' આ '

નરનાથ આવેરે;

સ્વામી શુભ સંદેશો કાવેરે, મારા મુનિજી મેળે આવેરે.

મેળે મળો (ટેક.)

તમ કાળે હમ્ આવીયા, કલકો જુગ્ જુગ્ સાર;

મમ્ અંતરમાં તમ્ રહ્યા, થાવા એકાકારરે.

સ્નેહ સાચે સાહેબજી બોલેરે, નિર્ખી નિર્ખી મસ્તાન થઇ દોલેરે;

શાહો આપે તે પ્રેમે કાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૧

અમ્ તનુથી તમ સર્જિયા, પ્રાણતણે અમ્ ભાગ;

તમ તાપે અમ્ સર્જિયા, મળવાનો આ ભાગરે.

જૂઓ લીધા તે ધુલ વે ખોલેરે, પ્રેમે પ્રાપ્તિ પિયુષ એમ્ બેલેરે;
પ્રેમ ભક્તિને જેમ લાગકેવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૨

અગ્નિમાં અમ આવીયા, સંગ પ્રેહલાદ મમ્ બાલ;
જલ થલથી તે વારિયા, નવ આવવા દીધી અલરે.

પ્રાણસમા એ બાલ મમ્ ભાવેરે, ભાવેલીના જે મમ્ મળે આવેરે;
એવા સંદેશા સદ્ગોર ભાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૩

હરિચંદ્રને હરાવતાં, મિત્ર રૂપિ રહ્યા હાર;
ચંડાલ ગ્રહ જળ લાવતા, અમ્ શિર લેતા ભારે.

પગે પગે તેને સંગે પળિયારે, રાખી હૃદયમાં તેને મળિયારે;
એવા સતો તે શબ્દે આવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૪

સતી સભામાં લાવીયા, વસ્તર હરવા કાજ;
રક્ષા કારણ આવીયા, રાખી તે લીધી લાજરે.

આત્મ સમ્ એ પુત્રી ભાવેરે, એને આંચ ઉની કેમ આવેરે ?
એવે ભાવે શાહોજી બોલાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૫

ત્રીકમને તરછોડીયો, ભિન્નક રાજકુમાર;
અટકે જઈ અટકાવીયો. એ લેવા હાર કુમારે.

સાથે સાથે તેશીશ મેલાવ્યારે, થઈ દુઃખી દુઃખે દુભાયારે;
એથી કરોડી બાર સાથ આવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજ ભાવેરે. ૬

(૧૨૨)

ચિન નગરનો પાટવી, દુઃખીયો દિન અપાર;
ત્રાશ પિતાનો સાટવી, આપ્યો અમ્ શિર ભારરે.
સાંસે સાંસે તે સંગ તેનો દીધોરે, મુખી અન્નત નોકરી લીધોરે;
ખાકી સદ્ગોર ત્યાં તે બોલાવેરે, મેળે મળો મુનિજી આજલાવેરે.૭

પદ ૨૭ સત્તાવીસમું.

સ્તુતી (રાગ) ધનાઢી.

ધન્ય ધન્ય સત્ય હમારો ધર્મ,
ધારીલો એજ જીવન કર્મ. ધન્ય ધન્ય. (ટેક.)

પ્રાણુવ મંત્રએ, વેદિક જંત્રએ, દેવતણુએ મર્મ;
હૃદય ધોશથી ગગુન ગજવો, જય જય મમ્ ધર્મ.

ધન્ય ધન્ય૦ ૧

લિએ કર્ણાએ, શાહો શરણાએ; રાખવા નિજ સર્મ;
પૂરણ પ્રેમથી જય જય જયો, ખાકી એ નિજ ધર્મ.

ધન્ય ધન્ય૦ ૨

પદ સંપૂર્ણ.

હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર શ્રી ઇમામશાહના

જન્મનો ટૂંક વૃત્તાન્ત.

હઝરત પીર શમ્મશ (તબ્રેજ) સાહેબ તેમણે પંજબ તા. મુસ્તાનનાં ઉચ્ચ શેહેરમાં સૂર્ય ઉતાર્યો હતો, તેમનાં પવિત્ર નુર (પુત્ર) બે હતા. (૧) હઝરત ઇમામનર શ્રી કાશમ-શાહ સાહેબ, (૨) હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા નશીરદીન સાહેબ. હઝરત પીર શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા શ્રી નશીરદીન સાહેબના પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર સાહેબ દીન (શહાબોદ્દીન) સાહેબ, તેમનાં પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર શ્રી સુદરદીન સાહેબ, તેમનાં પવિત્ર પુત્ર (નુર) શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર શ્રી કબીરદીન સાહેબ, એ સાહેબોનાં રાજ પંજબની હદમાં પીખલી. ઉચ્ચ, મુસ્તાન વિગેરેમાં તેઓ શ્રીની વૈશ જનોનાં કબજા વહિવટમાં છે. તેમની જમાતો તે વિગેરે દેશોમાં છે.

એ વૌશ ખનીફતમાં (હરિવૌશ) છે. એજ વૌશમાં ગોર અને નર આવે છે, ને છેવટ સુધી જીવવાનો વાયદો પણ છે. શ્રીનર પ્રગટ હોય છે ત્યારે કેન્દ્યાર પાતે પોતાને સ્થાને એટલે પ્રગટ ગાદીએ બિરાજતા હોય છે તે ત્યારે પૂરેપૂરી શોળ કળાથી હોય છે. જુઓ નાનુ સત્ય વચન* તે વિના અન્ય કદી ઢાંગ કરી શાહ કેહવાવે તે દહીંત કાળિંગાનો ચેલો જાણવો. તેમજ શ્રી સેષગોર બ્રહ્મા સદ્ગોરજી પણ જ્યારે ગાદીએ બિરાજે છે ત્યારે તેઓશ્રીને પણ ખાર+ કલા પ્રતક્ષ પ્રગટ કરવી પડે છે. શ્રીગોર અને શ્રીનર એ બન્ને નુર એકજ છે. કોઇ કોઇ વખત એકઠા પણ થઇ જાય છે. વહ્ણી વખત નોખા રહે છે, તે જ્યારે એકઠા થાય છે ત્યારે શ્રી સદ્ગોરજીનાં જમાંમાં હોય છે, પ્રગટ થાય છે ત્યારે પણ સદ્ગોરજીનાં ઘરે નરદેહ ધારણ કરી પ્રગટ થઇ રહે છે. એપ્રથા અનાદી કાળની છે. તેમ હરિવૌશ વિના બીજે કદી પણ ગયા નથી ને જશે પણ નહિ, તેથીજ હરિવૌશ વિના અ-

---

* નરની સોજ કળા એ અત્યંતથી જોમને તેમ “સત્યપથી અગ્રજા પત્ર” નામની યુક્તમાં આપવામાં આવેલ છે. તેમાં જીવસાધાર આવેલ છે તે જોઇ લેવી.

+ ગોરની ખાર કળા તે “સત્ય પદ બ્રહ્મીની” નામની યુક્તમાં આવેલ છે તે જોઇ લેવો.

ન્યની પૂજા અને સેવા કરવી મહાદોષ છે. તેમ હરિવૌશી વિના અન્ય ઇત્તર મનુષ્ય પોતાને શાહ, નર, ઇમામ, ગેર, પીર, પુજ્ય, આચાર્ય કે મહંત કહેવરાવતો હોય ! તો તે દુષ્ટ અને અંડાળ એટલે કાલિંગનો એલો જાણવો. હરિવૌશીમાં પણ ૧૬, કે ૧૨, કળાવાલોજ પુરૂષ નર કે સેષ્ટગોર બ્રહ્મા કહેવાય છે, અન્ય નહિ.

એવૌશી શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ કલીનાનાથ શ્રી વિષ્ણુ નારાયણ લગવાન શ્રી અલી, નાં શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ હુસેન, ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ ઝયનુલ્આબ્દિન, ના શ્રી ખુદાવંદ્ મહમ્મદ બાકર, ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ જફરેસાદિક ના શ્રી ખુદાવંદ્ ઇમામ ઇસ્માઇલ સાહેબ, ઇમામ ઇસ્માઇલ (સાં) સલામિયા લણી બોધાર્થે પધારેલા તે સમયનો લાલ લેઈ માયાવી જનો એકડા થઈ મુશીયે કાઝમને પોતાનાં ઇમામ ઠેરવી લીધા છે, પણ તે સત્પંથનાં પીરોએ તજ દીધેલ હોવાથી સત્પંથીઓને તેઓની વૌશી સુદ્ધાં તાજ્ય છે.

શ્રી ઇમામ ખુદાવંદ્ શ્રી ઇસ્માઇલની વૌશીમાં શ્રી નુર સદ્ગેર પીર શ્રી સદ્ગેર બ્રહ્મા સલાઓદીન સાહેબ થયા, જેમનો રોજો ગિઝનીમાં છે, તેમનાં દિકરા શ્રી શમ્મશેા તબ્રેજ સાહેબ, તે વૌશીમાં હઝરત પીર શ્રી સદ્ગેર બ્રહ્મા હશન કબીર દીન સાહેબને ઘેર તેમનાં પવિત્ર પુત્ર નુર

સદ્ગોર બ્રહ્મા શ્રી પીર હજરત સૈયદ ઇમામોદ્દિન સાહેબ હિજરીસેને ૮૪૪. વિ. સં. ૧૫૯૬. ઇસ્વીસન ૧૪૪૦ માં સફર માસની તા. ૨૭ તારીખ વાર સોમે ઉચ્ચ શહેરમાં રાતના શમે જન્મ પામ્યા.* તે શમે આકાશમાંથી નુર (તેજ=પ્રકાશ) શ્રી પીર કબીરદીન સાહેબનાં ઘર ઉપર શ્રીજીનાં જન્મ સ્થાને આવ્યું. તેનો પ્રકાશ (અજવાલું) (પચાસ-પચાસ ૫૦-૫૦) મૈલ સુધી પ્રશરી ગયું હતું. તે જોઈતેટલી વસ્તી વાળા સર્વ જન સમુહ સમજ્યા હતા કે આ બીજીવારે સૂર્ય ઉગ્યો. તેમજ પવિત્રતાઈ વિષે પણ એમજ હતું કે જેમ અન્ય બાળકો અવૃતરે છે તેવો મળ વિગેરે કાંઈ પણ નહોતું. નાલ કાપેલ અને સુન્નત કરેલ, અને બીજી તમામ શારિરિક ગંદકીથી પવિત્ર હતા. એટલે ખાશ પવિત્ર (મા સુમ) બ્રહ્મ રૂપ ઇમામજ હતા.

શ્રી ઇમામ શાહબાવાએ પાંચ કે નવ વરસની વયમાં જોગિયો સાથે વાદ વિવાદ કર્યો હતો.

ગુજરાત તરફ શ્રી પિતાજીની આજ્ઞાએ પધારેલા તે સમે શ્રીજીની (૯) નવ વરસની આયુષ્ય હતી. શાહ દરગાહે જઈ નરની કળા લેઈ પીરાણે આવી કાશી ખતાવી સવા-મણ જનોઈયા ઉતરાવેલી. જેને એમનો પીરાણામાં છે.

---

* અન્ય રથજ શ્રીજીનો જન્મ સંવત ૧૫૦૦ માં થએલો હોયેલું

તે રોજહિની સેવા એજ પંથનાં સેવકો પૈકીનો જને વૈશજનો કાકા બનાવે છે તે કરે છે. અને કાકાઓ પણ શ્રી સદ્ગોર પીર ઇમામશાહના વૈશના હિતાર્થેજ હોય છે.

સેવા કારભાર જે કાકાને સોંપવામાં આવે છે, તે કાકા જમાતમાં ફરીને શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા તથા શ્રી નારાયણ વિષ્ણુ એટલે ઇમામગોરની દશાંશની રકમ ઉઘરાવવા, કારખાના (દરખાર)ની દેખરેખ રાખવા, સૈમદો (વૈશજનો) ના વખતો વખતનાં હકો, દસ્તુરો, વિગેરે આપવા અને તેમના રક્ષણના ઉપયોગમાં ખર્ચ કરવા, જમાતો વિગેરેની ખાતર ખરદાસ કરવા અને સદાત્રત આપવા સારૂ હોય છે. હાલમાં કાકા લક્ષમણ છે.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હઝરત પીર ઇમામશાહ સાહેબે રોજનો પાયો પોતે સંવત વિં ૧૫૨૪ હિં સં ૮૭૩ માં નાખ્યો હતો. અમ્મર લોકની સિલા વિં સંવત ૧૫૬૯ હિં સં ૯૧૯. ઇં સન ૧૫૧૩ માં રમજન માસની તારીખ '૨૫' મીનાં દિવસે સિવકારી હતી. આયુષ્ય પંચોતર (૭૫) વર્ષની હતી.*

---

* બીજે મરણ સંવત ૧૫૬૫ માં બતાવી, વય શ્રીજીનો ૬૫ વરસની બતાવે છે.

પીરાણા તે અમદાવાદથી દક્ષિણે પાંચ (૫) ગાઉ. સાબર નદિના ઉગમણે કાંઠે એક ગાઉ (૧) વૈરાટ દક્ષિણે (ધોલકાથી ઉત્તરે સાત ગાઉ [૭]) નર્મદા નદિથી ઉત્તરે સોળ જોજન (૧૬=૬૪' એસઠ ગાઉ) છે. જેને હીમપુર, ઇમામપુર, નિષ્કલંકીનું ધામ, છેલ્લે અખાડો પણ કહે છે.

શ્રી સદ્ગોર બ્રહ્મા હજરત પીર ઇમામશાહનો ઉરશ સવાલ (ઇદના) મહિનાની તારીખ પાંચ (૫) અને છઠ્ઠી (૬) એ થાય છે.

સંદલોની યાદ.

૧ હજરત પીર કબીરોદિનની સંદલ માહે જમાદી-યુસ્સાની તારીખ ૧૭ મીયે છે. પીરાણા મુકામે પણ કરે છે.

૨ હજરત પીર ઇમામોદિનની સંદલ માહે રમજનની તારીખ ૨૫ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૩ હજરત શાહો નરઅલી મહમ્મદશાહની સંદલ માહે રજ્જબની તારીખ ૨૧ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૪ હજરત પીર સહાબોદિનની સંદલ માહે રજ્જબની તારીખ ૧૯ મીયે છે. પીરાણા મુકામે.

૫ હજરત પીર જલાલશાહની સંદલ માહે રજખની તારીખ ૧૫ મીથે છે. પીરાણા મુકામે.

૬ સૈયદ મુસતુફાની સંદલ માહે સાખાનની તારીખ ૨૬ મીથે છે. પીરાણા મુકામે.

૭ હજરત સૈયદ તુરશાહ ખાવાની સંદલ માહે જલહજની તારીખ ૧૫ મીથે છે. પીરાણા મુકામે.

૮ હજરત પીર અસરફશાહ ખાવાની સંદલ માહે જલહજની તારીખ ૧૩ મીથે છે. ઘોલકા મુકામે.

૯ હજરત કાસમશાહની સંદલ માહે જલહજની તારીખ ૧ લીથે છે. અમદાવાદ મુકામે.

૧૦ હજરત ખાવા ફજલુની સંદલ માહે સાખાનની તારીખ ૧૭ મીથે છે. કોચરખ અમદાવાદ મુકામે.

૧૧ વલનશાહ ખાવાનો સંદલ માહે સાખાનની તારીખ ૨૭ મીથે છે. પીરાણા મુકામે.

સત્યંથ પ્રેમિયોને.

સત્યંથનો પ્રેમ હોય ? સત્યંથની વૃદ્ધી ઇચ્છતા હોવ ? તો પ્રથમ તમારે સત્યંથની ક્રિયાઓ પાળવા તત્પર થવું જ નોંધવું. સાવ સ્વાદ તજી સદ્ગોર આધીન રહેવા હિમ્મતવાન રહેવું પડે. આમ જગતમાં સંડોવાઈ મનગમતી મોજો ભારી સત્યંથી નહિ રહી શકાય. (દિન દુનિયાથી મિલતી ધાતા ? તો બેદિન હો કર કોઈનાં જતા),

જો જગતનાં ફંદમાં રચ્યા પચ્યા રેહશો તો તમો કદી પણ સત્યંથી હતા એવું સદ્ગોર કદી પણ કબુલ નહિ કરે. સત્યંથનું પ્રથમ પગથિયું શરિર શુદ્ધિનું કાર્ય, લાઘ્ય સુતક સાચવવાનાને સ્નાનનાં પ્રયોગો વિધી યુક્ત કરવાનાં; તે સાથેજ હૃદય શુદ્ધિ સારૂ માદક પદાર્થો ત્યાગવાના છે, તેમાં લશણ, ડુંગળી, હીંગ, તમાકુ, અફીન, ગાંજો, ભાંગ, તાડી, દારૂ, માંજમ ચડશ, મૌશાદિ. સર્વ

પદાર્થોથી વેગળા રહેવાનું; એથીજ તમે સત્પથ પાળવા હિમ્મતવાન થાશે.

જ્યાં સુધી મન તમારું માદક પદાર્થોના સેવનથી નિર્બળ રહેતું હશે ત્યાં સુધી સત્પથની ક્રિયાઓ પાળતા કંટાળો આવવાનોજ. જ્યારે માદક પદાર્થોનો ત્યાગ સંપુરણ રીતથી કરશે ત્યારેજ પૂરેપૂરા બે વરસ વિત્યા બાદ મન તમારું બળવાન થાતું જશે, ને સત્પથનાં વિવેકો પાળવા હિમ્મતવાન થાશે, તમોને દશાંશ પૂરી આપવા કંટાળો નહિ આવે, વર્ત (શુક્રવારી બીજનું) કરતાં મુજવણ નહિ પડે. ચારે વખત જે કરવાનાં છે, જેને સત્પથની નિમાજ કે સંધ્યા કહો, તેનો સમય નહિ ચુકાઓ. નિત્ય ઘટ પાઠની વિધીમાં ગયા વિના; અને અમૃત પિધા વિના નહીજ ચાલે. ધ્યાન પણ શુદ્ધ સાત્વિક બુદ્ધિ-એથી શ્રી નિષ્કલંક નારાયણનુંજ તમોને પ્રાપ્ત થાશે. એ સર્વ કાર્ય પૂરેપૂરે કરાય છે તેનેજ સત્પથ કહે છે, ને તે કરનારોજ સત્પથી છે. “ કહે શુણે કહું અરથ ના સીજે, પાળે જીવડા છુટે. ” એ કર્માન સદ્ગોરનું ધ્યાનમાં રાખવાનું છે.

જ્યાં તમો શુદ્ધ સત્પંથી થયા કે જગત તમારું અનુ-
કરણ કરી તમારે પગલે ચાલશે. અહીં નાત, જાત, ખાર,
વેહેર કાંઈ જોવાનું નથી. ફક્ત પવિત્ર વ્યવહારેજ સત્પંથી
થવાએ છે. જ્યારે સર્વત્ર સત્પંથ, સત્પંથ પળાતો જોવાશે
ત્યારેજ અનંતનો સંગ પૂરો થયેલો જાણવો.

સાથે સાથે એ પણ જાણવા જોગ છે કે જેઓ સત્પંથ
વિધિ યુક્ત પાળતા બનેલા જ્ઞાની સત્પંથી ને અંદ્ર શ્રદ્ધ
નહિજ રહે, ઢાંગીને ધૂતારાઓથી નહીં છેતરાએ, અને
તેઓનાં ફંદામાં નહિજ પડે. એટલે જેઓ સત્પંથ નથી
પાળતા, સત્પંથની ક્રિયાઓ નથી સાચવી પાળી શકતા
ને મિથ્યા ઢાંગને આડંબર કરી પોતે પુજ્ય થવાના ડોળ
કરે છે તેઓને “ એ ” કહી પણ સત્પંથી નહીં લેખે, ને
તેને કહી પણ નહિ માને. ઉલ્ટો મિથ્યાવાદી ઢાંગી કહી
તણ દેશે. જેથી કરી તેવા ઢાંગીઓ સત્પંથિયોની નિંદાએ
લાગશે, પણ સદ્ગોરનાં વચ્ચનાનુસાર વર્તનારા સદ્ગોર
આશ્રિત સત્પંથિયો એ કદીપણ તેવાઓથી ખીંચવાનું

નથી. તે અવશ્ય યાદ રાખવું, ને તેવાઓને કાંઈપણ પ્રકારથી કાંઈપણ દેવું નહિ.

ક્રિયા ભ્રષ્ટ સત્પંથનો દ્રોહિ કહેવાય, કારણ જો સદ્ગોરની વાણી ઉપર તેઓની શ્રદ્ધા હોતતો તેઓ કેમ તે પ્રભાણેનાં ચાલે ? શ્રદ્ધાહીન હોવાથી તેઓ સદ્ગોરના દ્રોહી લેખાએ, સદ્ગોરનો દ્રોહીજ ચંડાળ હોય છે. તે ચંડાળોને આપી પોષવાથી તેઓ સત્પંથનું નાશ કરે છે, તેથી તેઓને આપનારાઓ પણ સત્પંથનું નાશ કરનારા લેખાએ, જેથી કરી સત્પંથીયો તો તેઓનો સંગ પણ નહી કરે.

અવશ્ય 'એ' જાણવા જોગને માનવા જોગ હોવાથી હે શ્રી સદ્ગોર ! સર્વ સત્પંથીયોના લક્ષમાં રહેજો. તથાસ્તુ (આમીન)

હી. શુભેચ્છક.

“ખાડી”

(૧૩૪)

લેખકના બે બોલ.

જેસા બાઉ બંધ હે, તેસા આ સંસાર;
આવતા આવે જોરમાં, જતાના લાગે વાર. (સત્યવેણી.)

મારા ચતુર વાંચકો, મારા હક્કમાં એવી આશીષ
કરજો. જે ઇચ્છાએ આ વર્ણન છપાવી બાહર પાડ્યું છે.
તે સાહેબને પ્રતાપે ફળીભૂત થાઓ.

સાચે થેસો સાચશું, ખેલ ગયે મેદાન;
કુડાશાહના પામીયા, ફેગટ ફિરા નાદાન. (સત્યવેણી.)

સત્ય મેવ જય તે

બોલો શ્રી ઇમામશાહ ખાવાની જય.

સમ્પુરણ.

